Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVII, seria II nr. 3759 | 6 PAGINI – 30 BANI | Vineri 16 iunie 1961

Citiți

în pagina a 6-a:

Declarația rostită la posturile de radio și televiziune ale U.R.S.S. de către N. S. HRUȘCIOV

Pregătiri pentru seceriș

Mecanizatorii din S.M.T. au început deplasarea pe locurile de muncă a tractoarelor și mașinilor agricole pentru a putea începe secerișul îndată ce lanurile de cereale păioase dau în pîrgă. În regiunile Oltenia, Banat, Crișana a și fost recoltat orzul de toamnă de pe suprafețe însemnate. Pe terenurile de pe care au strins recolta, mecanizatorii au efectuat arături de vară.

Mecanizatorii intensifică și îngrijirea culturilor pentru a ajuta astfel gospodăriilor colective să termine această lucrare pînă la secerișul grîului. În primele 10 zile din luna iunie S.M.T. au executat prășitul pe mai mult de 200.000 hectare.

În S.M.T. se fac acum ultimele pregătiri pentru asigurarea bunei funcționări a parcului de mașini pe toată durata campaniei, în scopul efectuării la vreme a lucrărilor agricole de vară. La aceste lucrări ei folosesc cu 9.000 mai multe tractoare și 3.000 mai multe combine decît în vara anului trecut.

(Agerpres)

Timpul favorabil este din plin folosit la G.A.C. „Unirea" comuna Căciulești, raionul Urziceni, pentru asigurarea bazei furajere a animalelor. În fotografie, două harnice colectiviste la strinsul finului

Brigăzi fruntașe în întrecere

Recent, comitetul U.T.M. de la Întreprinderea minieră Teliuc, în colaborare cu comitetul sindical a organizat o consfătuire cu responsabilii brigăzilor de producție ale tineretului.

După ce cîțiva responsabili de brigăzi fruntașe au împărtășit tinerilor din experiența lor, tovarășul Sandu Victor, secretarul comitetului U.T.M. a făcut o analiză a rezultatelor obținute în întrecerea socialistă de brigăzile de producție ale tineretului. Din analiza făcută a reieșit că pe primul loc în întrecere se situează brigăzile care și-au îndeplinit și chiar depășit angajamentul luat ca cea condusă de Popa M. Ioan

O preocupare importantă care a stat în atenția brigăzilor de producție ale tineretului a fost și lupta pentru economii. Astfel. tinerii din brigada condusă de Popa M. Ioan au realizat economii în valoare de 10.000 de lei.

ANGHEL RĂDULESCU
secretar al Comitetului orășenesc U.T.M. Hunedoara

FIECĂREI BRIGĂZI — UN AJUTOR CONCRET!

Însemnări despre activitatea brigăzilor de producție ale tineretului de la Uzina mecanică Cîmpina

În Uzina mecanică-Cîmpina lucrează 20 de brigăzi de producție ale tineretului. Multe din acestea, bine organizate, desfășurîndu-și activitatea pe baza unor programe de lucru judicios întocmite, aduc o contribuție importantă la îndeplinirea și depășirea planului de producție, la îmbunătățirea calității produselor uzinei. Brigada condusă de tînărul Aurel Niță de la secția construcții metalice, de exemplu, este cunoscută nu numai în uzină, ci și în celelalte întreprinderi din oraș pentru realizările sale. De pildă, de la începutul anului și pînă acum, brigada a economisit 3.100 kg. tablă și alte materiale și a depășit planul în fiecare lună cu 18–20 la sută făcînd lucru de bună calitate. Aceste realizări au fost posibile datorită faptului că întreaga activitate a brigăzii a fost organizată pe baza programului de lucru. Acesta este întocmit de obicei într-o consfătuire a brigăzii, la sfîrșitul lunii, la care iau parte și tovarășii din conducerea secției. Ce conține un asemenea program? Iată un exemplu. Programul de lucru al brigăzii pe luna mai, prevede: îndeplinirea ritmică și depășirea sarcinilor de plan cu 15 la sută, îmbunătățirea calității și a aspectului sudurii la barăciile metalice, economisirea a 1.000 kilograme de tablă Să luăm, de pildă, ultimul obiectiv. De ce a stabilit brigada acest obiectiv în programul său de lucru? În urmă cu cîtva timp conducerea secției a atras atenția că consumul specific de tablă e prea mare, că uneori se mai risipesc cantități importante de diferite profile. Brigada a discutat într-o consfătuire această problemă și a ajuns la concluzia că lucrînd mai cu atenție, folosind o îmbinare mai judicioasă a tiparelor, consumul specific de tablă poate fi redus, realizîndu-se economii importante. Și astfel acest lucru a devenit un obiectiv însemnat în programul de lucru al brigăzii. În programul de lucru au fost trecute și alte obiective: organizarea judicioasă a locului de muncă prin repartizarea lucrului în brigadă pe fiecare tînăr muncitor, organizarea de consfătuiri decadale în cadrul cărora să se analizeze munca desfășurată în perioada respectivă ca și măsurile care mai trebuie luate. Un sprijin important în alcătuirea programului de lucru al brigăzii l-a dat biroul organizației de bază U.T.M. din secție. El a îndrumat brigada să-și alcătuiască programul ținînd seama în mod concret de nevoile și sarcinile de producție ale locului de muncă.

Și despre alte brigăzi ca cele conduse de Aurel Ignat de la secția vulcanizare, Nicolae Rotaru de la secția forjă, Aurel Mocanu de la secția strungărie și altele se pot spune lucruri bune în ceea ce privește organizarea muncii în brigadă. Ceea ce te izbește însă vizitînd unele secții este faptul că alături de aceste brigăzi fruntașe pot fi întîlnite brigăzi care nu își organizează în mod temeinic munca, care nu au programe de lucru. Iată de pildă, brigada condusă de Traian Necula de la secția turnătorie. Brigada nu are program de lucru dinainte stabilit, tinerii nu știu în mod exact ce au de făcut decît de pe o zi pe alta.

Și asemenea brigăzi, fără program de lucru, care nu organizează în mod periodic consfătuiri de brigadă în care să discute munca brigăzii sînt și cele conduse de Ion Sasu, de la strungărie, Maria Fălcuță de la mecanică 1 și altele. Din ce cauză există o asemenea situație?

Comitetul U.T.M. a îndrumat și explicat brigăzilor modul cum acestea își desfășoare activitatea, cum trebuie să-și întocmească programele de lucru. Acesta este incontestabil, un lucru bun. Nu însă și suficient. Membrii comitetului U.T.M. trebuiau în continuare să urmărească și să controleze felul cum responsabilii de brigăzi traduc în viață indicațiile și îndrumările primite. Faptul că la secția strungărie de pildă sînt brigăzi ca cea a lui Ioniță Constantin în care tinerii lucrează în schimburi diferite, nu se organizează consfătuiri, nu se cunosc rezultatele muncii tinerilor din brigadă, nu poate fi explicat altfel decît prin lipsa controlului și îndrumării. După îndrumările și indicațiile date, ar fi fost firesc ca fiecare din cele 20 de brigăzi să fie ajutate în mod concret la locul de muncă, să-și organizeze munca, să li se arate „pe viu" cum trebuie întocmit programul de lucru al brigăzii, cum trebuie organizate consfătuirile de brigadă. Folositor ar fi fost desigur și faptul dacă comitetul U.T.M. ar fi cerut responsabililor de brigăzi fruntașe, unor tineri ingineri să ajute organizarea muncii unor brigăzi mai slabe.

O altă problemă care se ridică în legătură cu activitatea brigăzilor de la Uzina mecanică Cîmpina este organizarea întrecerii.

Organizația U.T.M. are datoria să-i mobilizeze pe tineri să participe la întrecerea socialistă organizată de sindicat, care să se desfășoare după obiective concrete. Ori acum, întrecerea între brigăzi are un caracter general. Toate cele 20 de brigăzi, de la strungărie și vulcanizare, de la montaj și turnătorie se întrec între ele. Criteriile întrecerii pentru titlul de colectiv de muncă fruntaș nu sînt puse în mod practic la baza întrecerii între brigăzi. Bine ar fi fost, de pildă, dacă brigada de strungari condusă de Ion Cristea ar fi chemat la întrecere brigada de strungari a lui Ioniță Constantin. Ca vecini de muncă, în aceeași secție, întrecerea pe baza unor obiective asemănătoare ar fi putut fi urmărită în mod concret și permanent. Aceasta i-ar fi stimulat pe tinerii din cele două brigăzi în obținerea unor rezultate din ce în ce mai bune, în însușirea experienței celeilalte brigăzi, în

T. MIRONESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

Un om al satului

Să spunem că ar veni cineva să te întrebe: — „Ai 26 de ani, ce-ai făcut mai important în viață, ce le-ai dărui din puterea ta oamenilor, ce ai făcut pentru împlinirea ideealurilor noastre socialiste?" Ai avea de dat un răspuns? Să fii tînăr și să poți răspunde cu capul sus: „Da, am făcut ceva pentru oameni!" e tot ce-ți poți dori, dacă ai înțeles că menirea ta e să-ți dăruiești puterile muncii, împlinirii năzuințelor noastre.

Acestea sînt gînduri, sînt frămîntări care străbat ca trăsătură dominantă conștiința tinerei generații a patriei. O trăsătură căpătată prin înalta educație pe care partidul o dă generației noastre tinere.

Tineri care pot răspunde cu fruntea sus: „Da, muncesc cu tot avîntul pentru înfăptuirea politicii partidului, pentru împlinirea idealurilor noastre socialiste", întîlnim la tot pasul.

Unul din ei, înalt și oacheș, e inginer agronom. Petru Tătaru. Inginerul agronom al gospodăriei agricole colective din Șiviița, raionul Galați.

Sigur că da, e greu la început. În toamna anului 1958 cînd a terminat el institutul și a venit aici, gospodăria era și ea la primele luni. Munca nu era bine organizată și trebuiau făcute însămînțările de toamnă. Organizarea muncii nu era perfectă, forțele nu erau bine împărțite și mai ales cu procuratul și transportul semințelor pe cîmp a avut multă bătaie de cap inginerul. Un pic, o clipă, a fost dezorientat, „Mă uitam însă la oamenii cu care lucram, vedeam cîtă încredere puneau în tot ce făceau ei atunci în gospodăria colectivă și asta venea ca o mustrare. Ai vrut să dai înapoi".

Istorisirea trebuie începută însă cu un legămînt sincer și hotărît pe care l-a făcut inginerul în fața oamenilor pe care a venit să-i ajute. Într-o adunare generală a colectiviștilor, atunci cînd ei discutau însuflețiți despre viitorul lor, despre organizarea din ce în ce mai bună a gospodăriei și a producției socialiste, inginerul agronom s-a simțit îndemnat să facă față de acești oameni legămîntul că toate forțele sale, toată priceperea sa, le va dărui lor, colectiviștilor, ca să-și împlinească dorințele, să-și vadă împlinite planurile pe care și le făceau atunci.

Din clipa aceea l-a urmărit mereu legămîntul acesta. Primul lucru pe care a vrut să-l pună la punct a fost sistemul de lucru al brigăzii de tractoare. Tractoriștii lucrau prost. Nu urmăreau decît să-și îndeplinească numărul de hantri. Brigadierii colectiviști care erau și ei la început, nu știau să recepționeze lucrările. „Trebuie să-i fac pe tractoriști să înțeleagă scopul final al muncii lor — își spunea inginerul — nu se poate ca ei să nu pricească că lucrînd prost fac un lucru care nu-i demn de ei, care dăunează colectiviștilor, oameni care privesc cu atîta încredere ajutorul tractoarelor. Dacă treburile merg așa în continuare gospodăria va avea pierderi de recoltă".

Două, trei săptămîni inginerul a stat la brigada de tractoare. Șezînd și cîte o zi alături de un tractorist i-a vorbit prietenos și înțelept despre mîndria de a ști că nu trăiești doar pentru tine. A cerut ajutorul secretarului grupei U.T.M. din brigadă și chestiunea calității lucrărilor a devenit în cele din urmă deviza de onoare a brigăzii tractoriștilor.

„Dacă am făcut un lucru bun sau nu — gîndea atunci inginerul — se va vedea la recoltă". Și într-adevăr, vara următoare, gospodăria a obținut cea mai bună producție de porumb și sfeclă de zahăr pe raion. Secretarul organizației de partid, președintele gospodăriei colective i-au mulțumit atunci oficial tînărului inginer.

Să se bucure? Nu-i prea devreme?

— Mai avem cîte ceva de făcut! a răspuns el.

MIHAI CARANFIL

(Continuare în pag. a 4-a)

În atenția utemiștilor: recoltarea

Zilele acestea a avut loc, la indicația comitetului raional de partid, plenara lărgită a comitetului raional U.T.M., în care s-a analizat printre altele și felul cum au fost mobilizați și antrenați tinerii în munca de întărire economico-organizatorică a G.A.C. Discuțiile plenarei au relevat sarcina de mare importanță și actualitate care ne stă în față — stringerea la timp și fără pierderi a recoltei.

Încă înainte de plenară, comitetul raional U.T.M. a ajutat organizațiile U.T.M. din G.A.C. și G.A.S. să analizeze în adunările lor generale formele specifice, concrete de acțiune ale tineretului în campanie. Cu sprijinul organizațiilor de partid, organizațiile U.T.M. au stabilit în aceste adunări sarcini precise pentru fiecare tînăr, s-au stabilit echipele de tineret care să lucreze la recoltarea și transportul grîului, s-au organizat echipele de secerători sezonieri care să recolteze parcelele cu griu culcat și răvășit de ploi.

Munca politică desfășurată de către organizațiile U.T.M., la îndemnul și sub conducerea organizațiilor de partid, a ajutat tinerii la înțelegerea necesității de a lucra operativ în campanie. Succesul campaniei rezidă tocmai în această înțelegere, într-o muncă susținută și plină de eforturi.

— Dacă ne încadrăm cu toată puterea și voința noastră în timpul stabilit pentru campanie — spunea tînărul inginer Ilie Lepădat de la G.A.S. Segarcea — rezolvăm nu numai stringerea la timp a recoltei, dar putem continua fără întîrziere și lucrările de întreținere a celorlalte culturi. În gospodăria noastră, spunea tot el, după ce s-a făcut repararea și revizuirea întregului utilaj, s-a stabilit respectarea vitezei zilnice de recoltare pentru fiecare combină, au fost încă-odată instruiți tractoriștii și verificate cunoștințele lor tehnice privind exploatarea utilajului. În plus s-a organizat o brigadă de tineret care să meargă oricînd acolo unde este mai greu de recoltat. Vrem ca anul acesta să recoltăm uniform, dar masiv și rapid, evitînd astfel rămînerea în urmă în unele parcele. Din toate punctele tarlalei de sute de hectare, pornim organizat și sistematic „atacul".

Situația este asemănătoare și la multe din gospodăriile colective din raion, unde tinerii care au fost repartizați să lucreze pe combine, au hotărît să-și organizeze munca în așa fel, încît nici o combină să nu lucreze sub planul zilnic. S-a amenajat din vreme și locul de cazare a tractoriștilor, s-au fixat drumurile de la arie către șosea și s-au amenajat drumurile din sat.

Oamenii așteaptă o recoltă bogată. Și așteptările lor sînt motivate. Pîinea a crescut, s-a împlinit sub ochii și sub mîinile lor. Și acum nu trebuie să se piardă nici un bob din această pîine, nu trebuie pierdută nici o clipă pentru stringerea ei. Așa își spun și colectiviștii din cele peste 50 de gospodării colective, cîte are raionul Segarcea. Organizațiile de partid au încredințat organizațiilor U.T.M. sarcina importantă de a mobiliza pe toți tinerii să lucreze susținut în tot timpul campaniei. Fiecare organizație U.T.M. și-a întocmit în acest scop un plan amănunțit de muncă pe această perioadă. Comitetul raional U.T.M. a îndrumat comitetele comunale, birourile organizațiilor

CONSTANTIN SOMĂNESCU
prim-secretar al Comitetului raional U.T.M.-Segarcea

(Continuare în pag. a 4-a)

Concursuri pe teme profesionale

În scopul ridicării nivelului tehnic și profesional al tinerilor comitetul U.T.M. al Uzinei „Rulmentul" din Brașov a luat inițiativa să organizeze, în colaborare cu cabinetul tehnic, un ciclu de concursuri pe teme profesionale.

Primul concurs, care va avea loc la clubul uzinei în luna iulie, cuprinde o tematică largă legată de munca strungarilor. Vor urma concursuri pentru rectificatori, forjori și controlori de calitate.

Organizarea acestor concursuri ghicitoare pe teme profesionale a atras atenția unui mare număr de tineri. Zilnic la biblioteca tehnică a uzinei tinerii studiază cu perseverență diverse manuale privind cele mai noi cuceriri ale tehnicii în profesiile respective. De asemenea, mobilizați de comitetul U.T.M., tinerii ingineri acordă zilnic consultații privind probleme de specialitate. Acestea arată elocvent dorința tinerilor din uzina noastră de a-și ridica continuu nivelul calificării lor profesionale.

G. DAVID
tehnician

În practică

Practica a început. Dacă vei intra în secția prelucrătoare a Întreprinderii de fabricații și montaje ascensoare din Capitală vei întîlni aproape lîngă fiecare muncitor cîte un elev. Cu toții se străduiesc să înțeleagă cît mai bine explicațiile muncitorilor executînd întîi cu stîngăcie, apoi ceva mai îndrăzneți, diferite operații. Eleva Marinela Vasilescu din clasa IX-a C școala medie nr. 3 lucrează sub supravegherea muncitorului fruntaș Neacșu Marin.

Alături de freza lui Neacșu Marin este o raboteză la care lucrează muncitorul Dumitru Rotaru. Sub supravegherea lui, lucrează elevul Ionescu Adrian din clasa a IX-a. Ceva mai departe Tudor Mihaela tot din clasa a IX-a lucrează la o freză. Încetul cu încetul, elevii capătă multe deprinderi practice utile. Cine știe dacă peste cîtva timp nu se vor reîntoarce în hală, ei înșiși muncitori, la frezele sau rabotezele unde astăzi fac practică.

V. DĂSCĂLESCU
elevă

În Întreprinderea Forestieră Reghin, majoritatea lucrărilor de exploatare a lemnului se execută în mod mecanizat. Iată-l în fotografie pe tînărul motorist Ștefan Gliga lucrînd cu un nou fierăstrău „Drujba"

Foto: F. EUGEN

Program artistic dedicat fruntașilor în producție

Cu cîteva zile în urmă conducerea Școlii medii nr. 2 din Caransebeș a luat inițiativa de a organiza un program cultural-artistic în cinstea fruntașilor în producție din localitate. La spectacolul prezentat în sala casei raionale de cultură au participat fruntași în producție din diferite întreprinderi și instituții din orașul nostru.

Programul s-a bucurat de un deosebit succes. Cei peste 300 de oameni ai muncii prezenți în sală au apreciat piesele corale interpretate cu măiestrie de formația corală a pionierilor din cadrul școlii, precum și celelalte momente artistice prezentate de elevii ciclului mediu.

N. PÎRVU
corespondent

Crește numărul prietenilor cărții

Comitetul raional U.T.M. Adjud acordă o mare atenție îndrumării comisiilor concursului „Iubiți cartea". Așa sînt comisiile din comunele Burdusaci, Orbeni, Blaga, Sascut, Răchitoasa care organizează cu regularitate recenzii, lecturi colective, concursuri și simpozioane literare. Datorită acestor acțiuni tot mai mulți tineri doresc să devină purtători ai insignei de „Prieten al cărții". De la începutul anului și pînă la 1 iunie numărul concurenților a crescut în raionul nostru cu 1.188, iar al prietenilor cărții cu 331.

TEODOR LAZĂR
corespondent

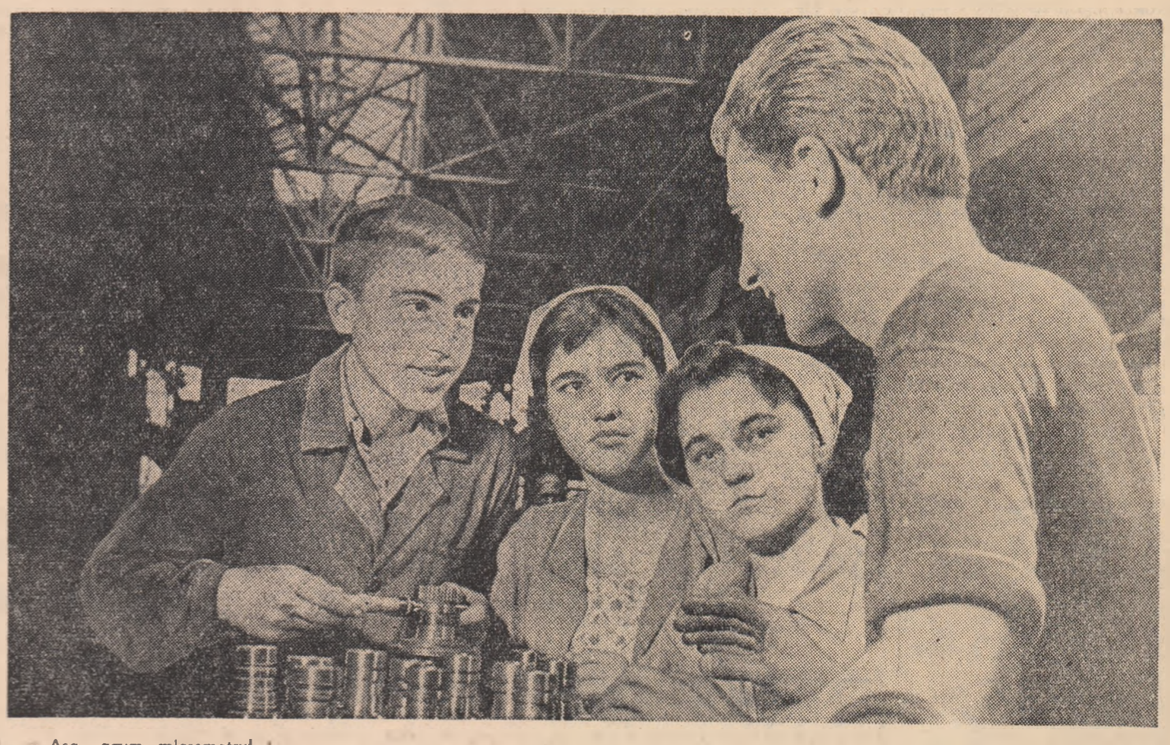

— Așa, acum micrometrul vă va arăta cu precizie dimensiunea piesei! Asemenea sfaturi și îndrumări, privind pătrunderea tainelor meseriei, au primit elevii Vălcanu Mihai, Steia Badea, și Ion Aurica, elevi în clasa X-a la Școala medie nr. 4 „Aurel Vlaicu" din Capitală, în timpul practicii făcute la Atelierele C.F.R. „Grivița Roșie" din București, de la tînărul Nicolae Tunăreanu fruntaș în producție.

Foto: AGERPRES

„ÎNTÎRZIAȚII"

Maistrul intră în biroul șefului de la secția pompe de la I.M.S. Roman, tunînd și fulgerînd. Pînă ce șeful să-i spună ceva sau cel puțin să-i ofere un scaun, maistrul începu să vorbească agitat:

— Nu mai merge, tovarășe inginer. Nu mai merge! Trebuie să luăm măsuri. Sînt și eu de acord să întîrzii odată că ți s-a stricat ceasul, odată că ai avut o pană la mașină, dar în fiecare zi e prea de tot. Într-o zi îi întreb: iar ați întîrziat? „Iar!" îmi zic ei. Nu v-am spus să nu vă mai prind că întîrziați că vă spun inginerului? „Bine, dacă ziceți, nu mai întîrziem" îmi răspund. Dar a doua zi iar întîrziie.

— Dar spune-mi — îl întrerupe inginerul — cum stau ei cu planul de producție, cu calitatea, economiile...

— Fruntașii secției — tovarășe inginer. Nu te poți măsura cu ei. Toți băieți tineri, plini de viață și buni meseriași. Dar întîrziie.

— Păi lămurește-mă omule, cum de sînt fruntași, dacă întîrziie în fiecare zi așa cum spui dumneata.

— Mai întîi să vă spun care sînt întîrziații. Unul e Mihai Birjoveanu, ceilalți: Panait Boanghenă, Dumitru Amăriuței și Constantin Banu.

— Dar nu mi-ai răspuns la întrebare. Cum sînt fruntași dacă...

— Păi cum să nu fie, tovarășe inginer, dacă întîrziie zilnic cîte o oră și mai bine. „Sîntem în campanie agricolă, e nevoie de mai multe piese de schimb". Uite-așa mă toacă la cap mereu. Într-o zi, m-am luat tare de ei și ce credeți că au făcut? Cîteva zile, n-au mai întîrziat. E, să știi că s-au dat pe brazdă — mi-am zis. Cînd, ce să vezi? Vin într-o dimineață pe la ora 5 la fabrică. Aveam niște treburi pe care voiam să le pun la punct. Programul la noi începe la 6,30. Cînd intru în secție, strungurile lor mergeau de mama focului. Toți erau prezenți de parcă eram în plin schimb. I-am luat în primire imediat. M-au lăsat ei să zic ce aveam pe suflet și apoi mi-au spus:

— Nu ne-ați criticat pînă acum că întîrziem peste program?

— Da! am spus eu.

— Tocmai de aceea, acum am venit mai de vreme.

NICOLAE RADU
tehnician

Într-unul din laboratoarele Institutului de mecanică aplicată „Traian Vuia" din Capitală

Foto: AGERPRES

Tehnica vidului în industria modernă

Aerul atmosferei dăunează...

Cine nu ar rămîne surprins de o asemenea afirmație? Dar dacă vom spune că aerul, la **presiunea atmosferică** are o influență dăunătoare asupra unor materiale sau asupra unor fenomene, desigur că totul va deveni ceva mai clar...

Într-adevăr, exemplul cel mai simplu și mai la îndemînă ne arată că așa stau lucrurile. Este vorba despre becul electric care se află în orice casă. Oricine știe că la fabricarea lui se evacuează aerul din globul de sticlă. În momentul în care, în timpul funcționării becului, pătrunde aer, filamentul incandescent se volatilizează instantaneu. Exemplul este valabil și pentru tuburile electronice ale aparatului de radio sau ale televizorului, pentru tuburile luminiscente construite pe bază de vid.

Nenumărate alte exemple, vorbesc despre utilizarea largă a vidului în diferite tehnici de cercetare sau industriale.

Depunînd o pătură subțire de florură de magneziu pe o lentilă de sticlă se obține o creștere apreciabilă a transmisiei de lumină. Aparatele de fotografiat moderne au lentilele astfel preparate, dovedind calități optice superioare. Se obțin, de asemenea, oglinzi de cea mai bună calitate prin depunerea, pe sticlă sau pe suprafețe metalice, a unui strat de aluminiu sau argint.

Pe același principiu al înlăturării influenței nocive a aerului asupra materialelor aflate la temperatură ridicată, se bazează folosirea tehnicii vidului într-o serie de etape ale procesului de fabricație a elementelor cu semiconductori: diode, redresoare și tranzistoare.

★

Utilizarea tehnicii vidului este relativ recentă. În schimb cercetarea științifică în acest domeniu are nu mai puțin de 300 de ani. De la celebra experiență a emisferelor de Magdeburg, cînd opt perechi de cai nu au reușit să desfacă cele două părți — îmbinate, fără a fi lipite — ale unei sfere din care aerul fusese evacuat, această cercetare a parcurs un drum lung. Astăzi, în epoca marilor cuceriri ale științei, cercetătorii au obținut succese deosebite și pe acest tărîm. **Cercetarea în tehnica vidului cunoaște succese deosebite și progresează, ca și celelalte ramuri ale științei contemporane, cu pași foarte repezi.**

Măsura succeselor o dă gradul de vid care se poate obține și menține un timp cît mai îndelungat. Performanța cea mai bună obținută pînă acum este o presiune de zece milioane de miliarde de ori (nu, nu e nici o greșeală de tipar!) mai mică decît presiunea atmosferică.

În competiția presiunilor joase se află și colectivul de specialiști în tehnica vidului de la Institutul de fizică atomică al Academiei R. P. Romîne. Cu toate că sînt tineri ca vîrstă și ca cercetători,

Din realizările cercetătorilor de la Institutul de Fizică Atomică

membrii acestui colectiv au obținut pînă acum o serie de realizări.

O parte dintre ele au devenit cunoscute peste hotare — în afară de căile obișnuite de comunicare — într-o împrejurare care merită a fi amintită.

Specialiștii care consultă revista germană „Vakuum Technik" au putut urmări în coloanele acesteia, în anul 1959, o discuție aprinsă — ca toate discuțiile științifice — între cercetătorii de la Institutul de Fizică Atomică din București și doi specialiști englezi: cei dintîi publicaseră în revista engleză „Journal of Scientific Instruments" rezultatele în direcția obținerii unui vid „ultra înalt" cu dispozitive simple și după principii originale. „Vidiștii" englezi au pus la îndoială posibilitatea obținerii unor astfel de rezultate pe baza principiilor și metodelor expuse. Acest „duel" pașnic și, în fond, rodnic a continuat. Tinerii specialiști români au adîncit fundamentarea teoretică demonstrînd din nou justețea principiilor lor. Mai tîrziu, un alt specialist englez a intervenit în discuție, confirmînd rezultatele obținute la București. A fost un prim succes în afara hotarelor, repurtat de tînărul nostru colectiv!

În momentul de față la Institutul de Fizică Atomică se studiază între altele mecanismul de lucru al diverselor pompe de vid, pentru a se înțelege mai profund fenomenele care se produc și în vederea obținerii unor performanțe superioare la pompele care se construiesc în laboratorul de specialitate al Institutului de fizică atomică. Un alt obiect important de cercetare îl constituie variația cu temperatura a lucrului de ieșire, cu alte cuvinte — a energiei necesare ieșirii unui electron liber dintr-un metal. Totodată, se studiază unele aspecte ale problemei atît de importante a transformării directe a energiei termice în energie electrică. Se știe că această problemă reține atenția oamenilor de știință din multe țări ale lumii.

Cercetările cu privire la utilizarea vidului comportă anumite performanțe tehnice, în special anumite tipuri de suduri foarte perfecționate. Este vorba de suduri între metale diferite, suduri metal-ceramică, performanțe care au fost realizate și în laboratorul de tehnica vidului de la Institutul de Fizică Atomică. Una din aceste performanțe o reprezintă sudurile titan-titan, o operație pe cît de importantă, pe atît de pretențioasă.

În vederea extinderii tehnicii vidului în industrie, tinerii cercetători de la I.F.A. au incluis printre preocupările lor problemele construcției unei instalații pentru tratarea în vid a oțelurilor aliate, precum și crearea unei instalații de sudură, topire și sinterizare cu ajutorul unui fascicol de electroni.

Aceste realizări destinate aplicațiilor practice completează studiile de interes teoretic deschizînd tinerilor noștri cercetători perspectiva unor noi rezultate interesante în creația lor științifică.

C. ANDRONESCU

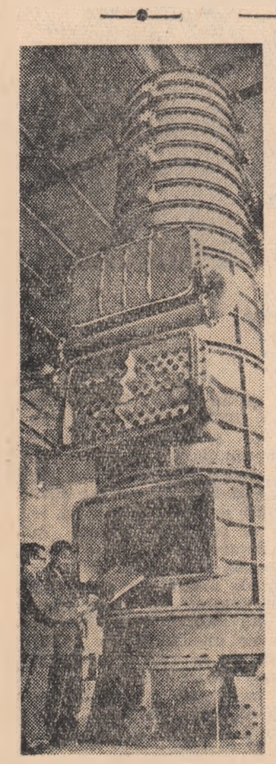

Utilaj pentru producerea sodei. Instalație de mare productivitate fabricată la Uzina de mașini unelte Stassfurt din R. D. Germană

Foto: ZENTRALBILD – BERLIN

ȘTIINȚA

Rodnic schimb de experiență

Numeroase lucrări ale cercetătorilor Institutului de Endocrinologie al Academiei R.P.R. sînt cunoscute peste hotare unde se bucură de o bună apreciere. De altfel, școala endocrinologică romînească, creată de marele nostru savant acad. C. I. Parhon se bucură de o binemeritată stimă în lumea întreagă. Sub conducerea acad. Ștefan Milcu se fac numeroase cercetări clinice și experimentale în domeniul endocrinologiei. Nu puține sînt acele colective științifice din diferite țări care colaborează cu Institutul de endocrinologie.

Vizitînd institutul, l-am rugat pe tovarășul doctor Ion Negoescu, să ne vorbească despre aceste lucrări.

— Printre studiile făcute în colaborare cu savanții de peste hotare — ne-a spus interlocutorul nostru — un loc principal îl ocupă problema relațiilor dintre sistemul endocrin și boala canceroasă. În acest domeniu sînt cercetate numeroase aspecte ale corelațiilor privind cancerul glandelor endocrine, cît și în general influența hormonilor asupra tumorilor. Astfel, în colaborare cu Institutul de oncologie din Moscova se cercetează tema „Rolul hormonilor glanulotropi hipofizari în cancerul endocrin". Lucrările făcute în institutul nostru în această direcție, au scos în evidență rolul hormonilor hipofizari în procesul de cancerizare.

— V-am ruga să ne vorbiți, pe scurt, despre rezultatele obținute.

— Cercetările făcute pe cobai au dovedit că stimularea excesivă a secreției de hormoni hipofizari, asociată cu alți factori cocancerigeni, este capabilă să producă tumori maligne ale tiroidei, hipofizei etc. Acești factori sînt nevrozele, iradierea, toxicele enzimatice etc. Pe de altă parte s-a evidențiat faptul că nivelul crescut al unor hormoni glandulotropi în circulație influențează în sens agravant evoluția chiar și a unor tumori nedependente de hormoni, sau autonome, dacă aceste tumori se dezvoltă într-un țesut sau organ sensibil la hormonii hipofizari. În același timp, scăderea secreției respectivilor hormoni frînează în aceste condiții dezvoltarea unor tumori autonome. Cercetări similare se fac și la Institutul de oncologie din Moscova, iar rezultatele obținute în cele două institute vor fi analizate cu prilejul celui de al VIII-lea Congres internațional de cancer.

— După cîte sîntem informați, Institutul dumneavoastră lucrează și în colaborare cu Institutul de oncologie din Bratislava.

— Da, împreună cu oamenii de știință cehoslovaci studiem „efectul unor substanțe chimioterapice asupra glandelor endocrine", în R. S. Cehoslovacă, după cum se știe, se sintetizează și se experimentează numeroase preparate chimice utilizate în tratamentul unor forme de cancer. Nouă ne revine sarcina de a studia felul cum aceste substanțe influențează glandele endocrine. Împreună cu colegii cehoslovaci, noi am ajuns la concluzia că unele preparate chimioterapice determină în anumite condiții de doză, mod de administrare etc., leziuni importante ale aparatului endocrin, chiar mai înainte de a fi apărut alterarea compoziției sîngelui, care se urmărește obișnuit la bolnavii tratați. Aceste leziuni endocrine au o deosebită importanță în cazul tumorilor dependente de hormoni, pulînd uneori atenua evoluția bolii canceroase.

Interviu cu dr. I. Negoescu,

director adjunct științific al Institutului de Endocrinologie al Academiei R. P. Romîne

Cercetători de la Observatorul Astronomic din Capitală lucrînd cu ecuatorialul fotografic

Foto: N. STELORIAN

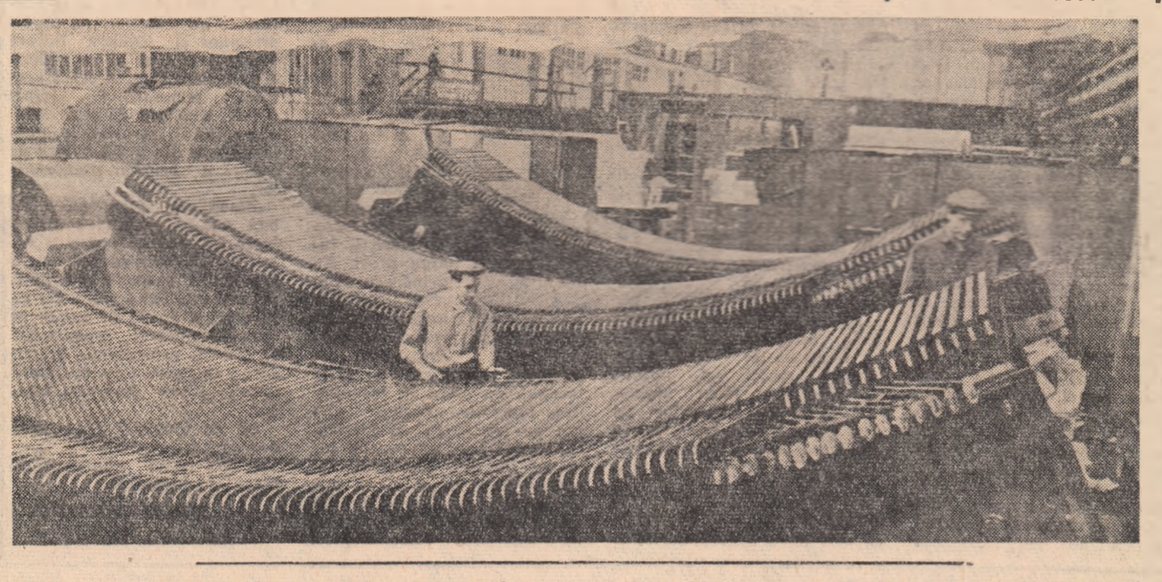

Oricît de mari vi s-ar părea aceste dispozitive, fotografia noastră nu vă prezintă decît o vedere parțială a celui de-al treilea stator al unui hidrogenerator uriaș asamblat la uzina „Electrosila S. M. Kirov" din Leningrad, pentru Hidrocentrala de la Bratsk

Foto: TASS – MOSCOVA

„Automatica și telemecanica"

Cartea conf. univ. ing. Sergiu Călin „Automatica și telemecanica" (ultima lucrare apărută în colecția „Știința învinge") stă sub semnul străduinței vădite a autorului de a face accesibile cititorilor noțiuni de bază din domeniul automaticii și telemecanicii. Schițînd o incursiune în trecut, definind o serie de principale elemente ale instalațiilor automate, care intervin în dispozitivele folosite pentru automatizare, autorul descrie în linii mari principiile de funcționare ale mașinilor, liniilor, secțiilor și uzinelor automate.

Trecînd la telemecanică autorul întrebuințează un procedeu analog, pornind de la elementele ce

Ce să citim

stau la baza instalațiilor telemecanice ca să ajungă la descrierea unor tipuri de instalații telemecanice și la întrebuințările lor în diverse sectoare ca: sisteme energetice, transporturi, industria minieră și petrolieră, în radio-telemecanică.

Ca și în cazul automatizării, nașterea și dezvoltarea telemecanicii (conducerea de la distanță a instalațiilor) au fost și sînt determinate de necesitățile proceselor de producție. Prin această prizmă exemplele citate și analizate de S. Călin (schemele sînt un prețios auxiliar) sînt edificatoare asupra posibilităților uriașe de dezvoltare pe care aceste ramuri le au în țările socialiste, unde știința și tehnica sînt puse în slujba omului.

E. SLĂVESCU

Continuăm în pagina de astăzi lexiconul științific în care încercăm să explicăm pe înțelesul maselor largi de cititori noțiuni des folosite într-o serie de materiale de popularizare a științei.

În pagina de astăzi vă prezentăm alți doi termeni „astronautici": „supragreutate" și „imponderabilitate".

Lexicon științific

Supragreutatea

Călătorim cu trenul. Compartimentul în care ne aflăm are perdelele trase. Nu putem vedea deci în afară. Să presupunem că nu mai auzim nici zgomotul roților pe șină. Ne-am izolat astfel complet de exterior. În aceste condiții, oricît de mare ar fi viteza trenului noi nu ne dăm seama dacă ne deplasăm sau dacă stăm pe loc. Deodată însă trenul se oprește. Mecanicul a frînat brusc. Geamantanele din port-bagajul de deasupra băncii pe care ne aflăm sînt împinse spre înainte și cad în compartiment. Noi înșine simțim că sîntem împinși spre înainte, pe direcția de mișcare, ca și cînd am vrea să continuăm drumul, deși trenul a fost oprit.

Cînd trenul pornește brusc, toate neplăcerile amintite se produc din nou. Exact același lucru se întîmplă și cu pasagerii aflați într-o rachetă. La plecarea rachetei, datorită schimbării vitezei foarte repede, într-un timp scurt (din cauza accelerației), călătorii sînt apăsați în scaune. Ei suferă o acțiune de „supraîncărcare", de „supragreutate".

Starea de supragreutate, apare așadar, întotdeauna în perioada cînd racheta se mișcă cu o accelerație mai mare decît accelerația gravitației, fenomen care are loc și cînd racheta părăsește Pămîntul și cînd se reîntoarce spre planeta noastră.

Imponderabilitatea

Ce este starea de imponderabilitate? Cum se explică faptul că în timpul zborului la bordul unui sputnik, omul nu mai cîntărește nimic și, dacă este liber, nefixat de scaun, începe să plutească în cabină?

Starea de imponderabilitate apare în orice rachetă, satelit artificial sau navă interplanetară, cînd acestea se mișcă într-un spațiu lipsit de aer. Ea se menține pe tot timpul cît racheta zboară în virtutea inerției (fără motor). Deci, starea de imponderabilitate nu se datorește lipsei atracției gravitației pămîntești. (Pămîntul atrage corpurile spre el, chiar dacă acestea se găsesc la o depărtare de 1 milion de km.; acțiunea sa gravitațională se întinde pînă la infinit). Starea de imponderabilitate apare ca urmare a egalării (echilibrării) forței de atracție a Pămîntului cu o altă forță — forța de inerție.

Orice corp aflat în navă în aceste condiții, este atras spre Pămînt cu forța gravitațională terestră și, în același timp, este împins în sens contrar cu o forță egală cu aceasta, cu forța de inerție. Așa stînd lucrurile corpul își păstrează orice poziție în navă. El poate pluti și poate rămîne așa vreme îndelungată. Spunem despre corpul respectiv că se găsește în stare de imponderabilitate.

Ing. D. ANDREESCU

NOUTĂȚI de peste HOTARE

Sudarea prin ultrasunet

Inginerii sovietici folosesc ultrasunetul pentru sudarea la rece.

Mașina de sudat se aseamănă cu o instalație pentru sudarea electrică prin contact: între doi cilindri se comprimă benzile metalice de sudat. După comprimare, ele se sudează trainic.

Organul de lucru principal al mașinii îl constituie un vibrator special, care sub acțiunea curentului electric de înaltă frecvență emite oscilații. Aceste oscilații sînt intensificate de 15—20 de ori, ultrasunetul avînd o influență favorabilă la sudarea pieselor.

Ce putem face cu un „elektrofot"

La secția de fizică a Școlii politehnice din Varșovia a fost construit un model experimental de xerograf, aparat care servește la executarea de copii după texte, desene tehnice, formulare, fotografii, precum și matrițe. Cu ajutorul acestui aparat, care poartă numele de „elektrofot" se pot obține copii pe orice fel de hîrtie, pe celofan și pe foi metalice; metoda este foarte simplă, ea nu necesită nici o cameră întunecoasă și nici reactivi chimici, și funcționează pe uscat.

Linotip automat

La uzina de mașini poligrafice din Leningrad s-a construit și experimentat cu succes prototipul unei mașini automate de fotoculegere, care funcționează după program. Mașina lucrează de trei ori mai repede decît linotipurile obișnuite.

Tractor fără cutie de viteze

Colectivul laboratorului pentru tractoare de pe lîngă Institutul Unional de Cercetări Științifice de mecanizare a agriculturii (U.R.S.S.) a realizat un model experimental de șasiu autopropulsat — „DVSS-16" cu transmisie hidrostatică. La reductoarele roților acestui șasiu sînt montate hidromotoare alimentate prin furtune elastice de o mică pompă cu piston plonjor, cuplată la axul motorului. Prin simpla reglare a debitului de lichid pompat în hidromotoare se poate obține o trecere lină la viteza necesară. A fost simplificat, de asemenea, și sistemul de transmitere a mișcărilor la unelte suspendate.

Nou război de țesut

La Institutul de cercetări pentru cultura bumbacului din Ust pe Orlice a fost încercat un război de țesut pneumatic cu jet de aer, la care firele toarse de bumbac pot fi prelucrate pe cale uscată. În timp ce la războaiele de țesut hidraulice suveica este acționată de o vînă de apă, la războiul pneumatic mișcarea suveicii este acționată de jetul de aer. Presiunea aerului se reglează corespunzător cu calitatea și greutatea firelor toarse.

Spectrograf cu vid

La observatorul astrofizic din Crimeea se instalează un spectograf cu vid care va permite să se cerceteze cu o precizie sporită de zece ori cîmpurile magnetice slabe și viteza de mișcare a gazelor în atmosfera solară. El este destinat atît studierii fotografice, cît și fotoelectrice a spectrului formațiilor solare.

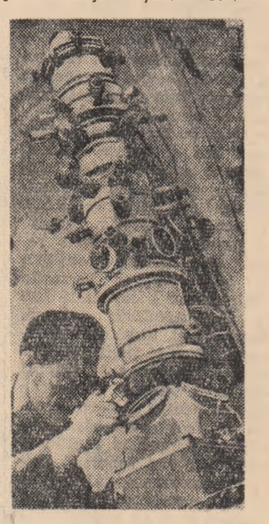

Un microscop electronic sovietic care permite obținerea pe un ecran a unor imagini mărite pînă la 150.000 de ori

Foto: TASS – MOSCOVA

Vaccin contra tetanosului și cangrenei gazoase

Oamenii de știință de la Institutul de epidemiologie și microbiologie din U.R.S.S. au realizat un vaccin eficace antitetanic și anticangrenos.

După trei inoculări cu noul vaccin, se capătă o imunitate îndelungată împotriva ambelor maladii.

Dezlegînd enigme milenare

Cîteva însemnări pe marginea rezultatelor unor cercetări romînești în domeniul antropologiei

În răstimpul primului său deceniu de activitate — secția de paleoantropologie a Centrului de cercetări antropologice, lucrînd în strînsă colaborare cu Institutul de Arheologie, a izbutit să acumuleze un bogat și valoros material osteologic care însumează astăzi peste 2.000 de schelete umane provenite din epoca paleolitică, neolitică, din epoca bronzului, a fierului, perioada migrației popoarelor și pînă în feudalismul tîrziu. Principalele teme de cercetare pe care le are în studiu secția noastră au drept scop să lămurească etapă cu etapă desfășurarea procesului de antropogeneză pe teritoriul patriei noastre, precum și procesul de etnogeneză, privind populațiile vechi care au trăit pe aceste meleaguri.

Cele mai vechi mărturii de viață și muncă omenească descoperite în țara noastră le constituie uneltele de cremene cioplită descoperite pe Valea Dîrjovului, nu departe de Slatina, făcînd parte din cultura cunoscută sub numele de „cultura de prund". Sînt cele mai vechi unelte de muncă descoperite pînă azi în Europa, avînd o vechime de aproximativ 600.000 de ani. Uneltele de același tip care au fost descoperite și în Africa și în Asia, toate sînt mai vechi cu cîteva sute de mii de ani decît etapa pitecantropilor și fac dovada că premergătorii etapei pitecantropilor, făureau în mod conștient aceste unelte.

Pentru perioada de timp cînd au fost făurite uneltele „culturii de prund" de pe Valea Dîrjovului, cunoaștem azi, în urma cercetărilor întreprinse anul trecut în colaborare cu sectorul paleolitic al Institutului de Arheologie, bogata asociație faunistică din zona fosiliferă de pe teritoriul comunei Bugiulești din regiunea Oltenia, unde fără îndoială vor apare urmele cetelor nomade de oameni-maimuță care au făurit asemenea unelte.

Mărturii de viață și de muncă omenească din epoca pietrei cioplite au fost descoperite în nenumărate locuri de pe întinsul țării.

Oseminte de oameni fosili din epoca pietrei cioplite sînt încă puține la număr în raport cu dovezile de cultură materială, dar cercetările viitoare vor da la iveală cu siguranță și alte resturi fosile umane, în afară de cele descoperite la Cioclovina, Ohaba Ponor, Baia de Fier și în Ostrovul Mocanu. Toate aceste oseminte umane cu o vechime de circa 20–30.000 de ani aparțin ultimei etape de evoluție a oamenilor fosili, etapa omului fosil de tip actual, foarte apropiat ca înfățișare de oamenii de astăzi.

La sfîrșitul epocii pietrei cioplite, în vreme ce ultimele cete de vînători epipaleolitici urmăreau vînatul în trecătorile și pasurile munților și pe cărările și potecile de migrație sezonieră, treceau Dunărea primele triburi neolitice, originare din sud, care deprinseseră meșteșugul olăritului și al șlefuirii pietrei, se îndeletniceau cu vînătoarea, pescuitul și cultivarea plantelor, domesticiseră pe rînd cîinele, oaia și capra, apoi boul și mai tîrziu calul. Din îndelungata perioadă de timp cît a durat neoliticul, aproximativ între anii 5.500 și 1.700 î.e.n., arheologii noștri au cercetat un număr foarte mare de așezări și cîteva cimitire de o deosebită importanță pentru cunoașterea înfățișării oamenilor de atunci.

Subliniind importanța acestor cercetări să revenim puțin la Dîrjov, unde au fost descoperite urmele „culturii de prund". Urmele acestei culturi au fost descoperite și în Africa și în Asia. Dîrjovul, singurul punct din Europa în care a apărut pînă acum „cultura de prund" reprezintă veriga de legătură între celelalte două continente amintite. O primă concluzie interesantă care se desprinde de aici este aceea că teritoriul patriei noastre face parte din aria, destul de întinsă, în care a avut loc procesul de antropogeneză.

Pe măsură ce știința progresează se fac din ce în ce mai multe descoperiri arheologice și se dezvoltă studiile de paleoantropologie, devine din ce în ce mai clar procesul care a dus la desprinderea omului din rîndul celorlalte animale, un proces natural lipsit de orice esență „divină".

În procesul de transformare a maimuței în om, așa cum a arătat Engels, munca a avut un rol hotărîtor, munca intenționată, conștientă, care este caracteristică omului. Înfățișarea oamenilor-maimuță s-a transformat treptat, treptat, pe măsură ce tehnica de prelucrare a uneltelor se perfecționa, în condițiile oferite de mediul natural și mai ales sub imboldul condițiilor de viață socială. Astfel, strămoșii noștri îndepărtați au evoluat spre înfățișarea oamenilor de azi în decursul multor sute de mii de ani de adaptare și transformare continuă sub influirea condițiilor de viață în continuă schimbare.

Această evoluție a existenței omului, modul în care s-a ridicat din treaptă în treaptă pînă la formele actuale ale vieții sociale sînt ilustrate de faptele arheologice și dovezile paleoantropologice pe care știința romînească este astăzi în măsură să le aducă la patrimoniul științei mondiale.

Dr. DARDU NICOLAESCU-PLOPȘOR

cercetător la Centrul de Cercetări Antropologice al Academiei R.P.R.

În vacanță, la cules margarete — Foto : AGERPRES

Informarea politică

Din activitatea organizațiilor U. T. M. din comuna Peretu, raionul Roșiori de Vede

Lămurirea profundă a evenimentelor din viața politică internă și internațională, are o mare însemnătate pentru educarea politică a maselor tineretului. Evenimentele se succed cu repeziciune. În fiecare zi oamenii muncii, sub conducerea partidului nostru, obțin noi succese în construcția socialistă. În fiecare zi sosesc vești despre succesele U.R.S.S. și din alte țări ale lagărului socialist în domeniul economiei, științei, culturii, politicii externe, despre lupta de eliberare națională a popoarelor din colonii, despre creșterea forțelor păcii în întreaga lume.

Informările politice au tocmai scopul să lămurească tinerilor evenimentele politice din țară și de peste hotare.

Organizațiile de bază U.T.M. din comuna Peretu, raionul Roșiori de Vede, au acumulat o bună experiență în organizarea informărilor politice. Comitetul comunal U.T.M. a îndrumat organizațiile U.T.M. ca informarea tinerilor asupra principalelor evenimente politice interne și internaționale să se facă în primul rînd în adunările generale U.T.M.

În gospodăria agricolă colectivă „Unirea" informările politice se țin, de regulă, în cadrul adunărilor generale ale organizațiilor U.T.M. pe brigăzi. Aici s-a încetățenit bunul obicei ca odată cu ordinea de zi a adunării să se stabilească și tema informării politice care urmează să fie făcută în fața tinerilor. Informările sînt ținute de acei utemiști care au o bună pregătire politică și culturală, care pot să explice tinerilor, într-un limbaj accesibil, diferitele evenimente politice din țara noastră și de peste hotare. Fiecare informare politică este temeinic pregătită. În luna mai, de pildă, utemistul Florea Deliu, a primit sarcina să țină în fața tinerilor de la gospodăria agricolă colectivă „Congresul al III-lea al P.M.R." o informare politică. Pentru aceasta el s-a pregătit cu multă grijă. A consultat ziarele din ultima perioadă, a discutat cu mai mulți utemiști, a cerut sfatul tovarășilor din biroul organizației de partid asupra problemelor care făceau obiectul informării.

Pregătit astfel, tov. Deliu a ținut în fața tinerilor o informare bine documentată asupra succeselor dobîndite de oamenii muncii din patria noastră în întîmpinarea aniversării a 40 de ani de la crearea P.C.R.

Dar informări politice se țin nu numai în cadrul adunărilor generale ci și cu alte prilejuri, pentru ca evenimentele politice, care se succed la un interval scurt de timp, să poată fi aduse cît mai operativ la cunoștința tinerilor. La începutul lunii iunie, de pildă, în viața internațională au avut loc cîteva evenimente deosebit de importante care trebuiau explicate tineretului. În această perioadă nu erau însă programate adunări generale ale organizațiilor U.T.M. De aceea, comitetul comunal U.T.M. s-a gîndit să folosească în acest scop alte posibilități. Astfel, chiar în zilele acelea, la căminul cultural a avut loc un program artistic la care au participat un mare număr de tineri. Cu acest prilej, tovarășul Ilie Staicu, secretarul comitetului comunal U.T.M. a ținut în fața participanților o expunere bine documentată despre întîlnirea de la Viena dintre N. S. Hrușciov și J. Kennedy și despre alte evenimente care au avut loc în ultima vreme: conferința de la Geneva pentru reglementarea problemei laotiene, intensificarea luptei maselor populare din Angola împotriva colonialiștilor etc.

Uneori în jurul unor evenimente se încing între tineri discuții, se pun întrebări. Comitetul comunal U.T.M. s-a preocupat ca tinerii să primească la întrebările pe care le pun răspunsuri cît mai competente. Așa s-au petrecut lucrurile, spre exemplu, în legătură cu lansarea în Cosmos a navei-satelit sovietice „Vostok" avînd un om la bord. Vestea aceasta s-a răspîndit repede în toată comuna.

Dar tinerii erau dornici să afle cît mai multe lucruri despre realizările științei și tehnicii sovietice, care au făcut posibilă această epocală realizare. De aceea, la „Joia tineretului" care urma să aibă loc, comitetul comunal U.T.M. a hotărît să invite cîțiva profesori din brigada științifică a S.R.S.C. din Roșiori, pentru a lămuri problemele de care s-au interesat tinerii.

Comitetul comunal U.T.M. n-a folosit însă toate posibilitățile pe care le are la îndemînă pentru a asigura informarea temeinică și la timp a tinerilor asupra evenimentelor politice interne și internaționale. Așa, de pildă, comitetul U.T.M. nu s-a interesat să afle dacă tinerii primesc la timp ziarele, publicațiile la care sînt abonați. De asemenea, el n-a desfășurat o susținută muncă politică în rîndul tinerilor asupra necesității de a citi cu regularitate ziarele pentru a putea cunoaște la timp evenimentele care au loc în viața politică a țării și peste hotare.

Acum, în perioada muncilor de vară, cînd tinerii sînt pe cîmp toată ziua, capătă o mare importanță munca politică chiar în cadrul brigăzilor de cîmp, la locul de muncă. În brigada a VIII-a legumicolă din G.A.C. „Unirea" s-a organizat de cîteva ori citirea presei la ora prînzului. Tinerii colectiviști au aflat astfel ultimele vești din țară și în mod deosebit despre mersul lucrărilor agricole în alte gospodării colective. Această experiență trebuie generalizată și în celelalte brigăzi — din ambele gospodării colective. Membrii birourilor U.T.M. sau alți utemiști ar putea primi sarcina să citească tinerilor în orele de repaos cele mai importante articole din presă: despre rezultatele obținute în întrecerea socialistă de oamenii muncii din țara noastră, despre succesele obținute de gospodăriile colective fruntașe etc., precum și știrile despre viața politică internațională.

Trebuie să arătăm, în sfîrșit, că la Peretu în cadrul informărilor politice se vorbește de cele mai multe ori mai ales despre probleme internaționale. Firește, evenimentele ce au loc pe arena internațională trebuie bine lămurite; dar în cadrul informărilor politice, trebuie să popularizăm în primul rînd realizările din patria noastră, hotărîrile partidului și guvernului, succesele obținute de oamenii muncii în lupta pentru desăvîrșirea construcției socialiste — explicînd însemnătatea lor maselor largi ale tineretului.

ȘT. NECANIȚCHI

TELEGRAME

Președintelui Consiliului de Stat al Republicii Populare Romîne, GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

București

Plăcut impresionat de urările pe care d-voastră mi le-ați trimis cu ocazia sărbătorii naționale, vă rog să primiți domnule președinte mulțumirile pe care vi le trimit în numele poporului italian și al meu personal, împreună cu cele mai bune urări de fericire pentru poporul romîn și pentru d-voastră personal.

GIOVANNI GRONCHI

Excelenței sale, Domnului TAGE ERLANDER Primul ministru al Suediei

Stockholm

Cu prilejul celei de a 60-a aniversări a zilei dv. de naștere vă rog să primiți, Excelență, sincerele mele felicitări și cele mai călduroase urări de sănătate.

ION GHEORGHE MAURER
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

Excelenței sale, Domnului ION GHEORGHE MAURER Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

București

Mișcat de felicitările și urările pe care ați binevoit să mi le adresați cu ocazia zilei mele de naștere, vă mulțumesc.

TAGE ERLANDER
Primul ministru al Suediei

Elevii Școlii Populare de Artă din Sibiu — clasa de grafică — în timpul orelor de studiu.

Foto : A. FOCȘA

SPORT

UNIVERSIADA

Imaginea binecunoscutei noastre atlete Iolanda Balaș aflată în plin efort deasupra ștachetei a fost prezentată de graficienii bulgari pe afișul care anunță apropiatele întreceri sportive ale studenților din întreaga lume — Universiada de la Sofia. După cum se știe, între 26 august și 3 septembrie, în capitala R. P. Bulgaria își vor da mîna și se vor întrece pe terenurile de sport studenți din toate cele cinci continente.

Pregătirile...

...sînt în toi în orașul gazdă a viitoarelor întreceri. Locuitorii Sofiei pregătesc oaspeților o primire din cele mai frumoase. Mica „cetate universitară" va fi transformată într-un adevărat „sat olimpic", iar instalațiile noii săli moderne cu o capacitate de 3.500 locuri, sau cele ale terenurilor din parcul Libertății sînt puse la punct pînă în cele mai mici amănunte.

În ceea ce îi privește pe organizatori, aceștia se află încă de pe acum la... grea încercare. La Universiadă vor fi prezente 50 de țări (înscrise pînă în prezent) cu un număr de peste 2.000 de sportivi. Profităm de acest fapt pentru a vă reaminti că în 1957, la Paris, organizatorii au înregistrat 1.268 de concurenți din 38 de țări, iar întrecerile de la Torino din 1959 au aliniat la start 1.321 de studenți din 44 de țări. Cu alte cuvinte, succesul de participare poate fi întrezărit de pe acum.

O știre primită de la Sofia ne anunță că printre țările înscrise cu cel mai mare număr de participanți se află Uniunea Sovietică, R. F. Germană, R. P. Romînă ș.a.

Sportivii romîni prezenți la toate cele 9 discipline

„Ediția din anul acesta a Universiadei, întrecere sportivă de o deosebită amploare, intrată în tradiția marilor competiții sportive din lume — ne declară prof. Cornel Răduț, membru al comisiei de pregătire a lotului R. P. Romîne pentru Universiadă — oferă sportivilor studenți din țara noastră noi și mari posibilități de afirmare în arena internațională. Astfel, țara noastră va fi prezentă la toate cele 9 discipline sportive incluse în programul întrecerilor: atletism, înot, sărituri, polo, gimnastică (numai fete), scrimă, volei, baschet și tenis.

Deși se află în plină sesiune de examene, cei vizați să ne reprezinte la Universiada de la Sofia se pregătesc și în momentul de față — fiecare cu un efort mai mic — la cluburile respective. Începînd însă din luna viitoare, după o scurtă perioadă de „relaxare", antrenamentele vor fi comune și vor crește în intensitate".

Iolanda promite un nou record

Cel mai ușor am dat peste campioana noastră olimpică. Am găsit-o la sectorul de sărituri de la „Tineretului". Un ultim antrenament pentru „Memorialul Kusociński". Sărituri după sărituri la înălțimi nebănuite (cifrele rămîn deocamdată secrete). Apoi, discuții...

— Vreo promisiune cumva? Nu de aliceva dar „1,87 m" a limpezit mai bine de două luni.

— La Varșovia poate, sau la „internaționale", în orice caz la Sofia vreau să obțin o performanță cît mai bună. Acolo vor fi prezenți, după cîte am auzit, mai mulți campioni olimpici și recordmani mondiali printre care surorile Irina și Tamara Press, Livio Berutti, Herbert Elliot, Valeri Brumel ș.a. N-aș vrea să rămîn cu nimic mai prejos față de ei.

Mă simt în formă bună așa că totul va depinde de condițiile de concurs, de pista de elan — a încheiat Iolanda Balaș, scurtul nostru interviu.

Baschetbaliștii vor să confirme...

...„că victoriile obținute la europenele de la Belgrad nu au fost întîmplătoare", ne-a spus Armand Novacek. Deși pivotul reprezentativei noastre nu prea vrea să fie deranjat între două examene (carnetul său de note este plin de 8, 9 și 10), am reușit să-i „smulgem" cîteva cuvinte.

„La Belgrad am dovedit că putem obține și rezultate mai valoroase. Și cum în echipa care va juca la Universiadă voi avea probabil mai mulți colegi din reprezentativa țării (Nosievici, Albu, Demian, Popovici, Popescu, Viciu ș.a.) sper că ne vom clasa pe un loc fruntaș. Apoi — vă rog să notați bine — îin neapărat să-mi iau revanșa în fața lui Mircev (pivotul reprezentativei R. P. Bulgaria care ne-a marcat în meciul decisiv de la Belgrad 24 de puncte), care desigur nu va lipsi din echipa bulgară".

„În iulie — ne-a declarat prof. N. Murafa unul dintre cei doi antrenori ai selecționatei masculine studențești de volei — vom relua antrenamentele. Avem în perspectivă un meci cu reprezentativa R. D. Germane, după care toate privirile vor fi îndreptate spre turneul de la Sofia. Echipa studenților noștri cuprinde multe nume sonore: Drăgan, Pavel, Fieraru, Cherebețiu, Corbeanu, H. Nicolau ș.a., astfel că putem spera într-o comportare bună. Rămîne de văzut însă ce părere vor avea puternicii noștri adversari — volebaliștii sovietici și cei cehoslovaci. Nu trebuie neglijată nici valoarea echipei țării gazdă, capabilă oricînd de vreo surpriză" — este părerea prof. N. Murafa.

Cu speranțe mari...

...sînt de urmărit și pregătirile echipei studențești de polo pe apă. M. Ștefănescu, E. Mureșan, Șt. Kroner, C. Chirvăsuță, Al. Szabo, C. Danciu, G. Blajec nu vor lipsi probabil din reprezentativa noastră pentru Universiadă și de aceea așteptăm ca evoluția echipei să confirme valoarea poloului romînesc.

Pînă la Universiadă a mai rămas suficient timp. Vremea rămasă trebuie folosită însă cu multă pricepere, astfel ca de la Sofia reprezentanții studenților noștri să se poată întoarce cu un buchet de performanțe din cele mai frumoase.

ADRIAN VASILIU

Cupa U.C.E.C.O.M.

Gheorghe Rădulescu învingător în etapa a doua: Pitești - Olănești - Rm. Vîlcea

Etapa a doua a tradiționalei competiții de lung kilometraj dotată cu Cupa U.C.E.C.O.M. a fost împărțită în două. Cei 55 de cicliști romîni bulgari, polonezi și unguri au parcurs în prima parte a cursei 22 km, de-a lungul cărora am asistat din nou la numeroase tentative de evadare. Astfel, polonezul M. Malkiewicz și bulgarul Ștefan Neicev au lansat chiar din Pitești un atac la care au răspuns Dumitru Munteanu, Petre Ghiță, purtătorul tricoului galben Gh. Rădulescu, Nicolae Pelcaru Ion Ardeleanu și alți alergători romîni. Și, astfel, la sfîrșitul celor 22 km, plutonul ajunge compact. Învingători la sprint: Gheorghe Rădulescu, urmat de Simion Ariton, R. Chitelj, Gabriel Moiceanu și toți ceilalți alergători, cronometrați cu timpul de 31' 28".

Apoi, cicliștii s-au urcat în autobuse și-au parcurs peste 20 km pînă în comuna Budești, unde s-a dat startul în cea de a doua semietapă. S-a plecat pe ploaie la orele 17. Peste zece minute caravana trece prin orașul Rm. Vîlcea și este întîmpinată de mii de spectatori. Ploaia a încetat, Cicliștii continuă să ruleze compact spre Olănești. Noi tentative de evadare inițiată de alergătorii de la Dinamo. Start (R. P. Polonă), C.C.A. și Voința I. O mențiune pentru Ion Angelescu care a încercat de mai multe ori să se detașeze. De altfel, el se întoarce primul la Olănești. În drum spre Rm. Vîlcea pedalează cu aproape 50 km la oră.

Învingător la sprint: Gheorghe Rădulescu (C.C.A.), care a parcurs distanța celei de a doua semi-etape în timpul de 1h 8' 42" urmat de Silviu Duță (C.C.A.), Vasile Dobrescu (Voința I), K. Gazda, Gabriel Moiceanu și încă 30 de alergători în același timp cu învingătorul. Clasamentul etapei: 1. Gh. Rădulescu (C.C.A.) 1h 40' 10"; 2. Silviu Duță (C.C.A.); 3. Vasile Dobrescu (Voința I); 4. Kazimir Gazda (Start — R. P. Polonă).

Azi se desfășoară etapa a III-a, Govora—Sibiu, pe distanța de 118 km.

I. TRAIAN

Adunare consacrată aniversării O. I. Z.

Joi la amiază, la sediul Uniunii Ziariștilor din Capitală a avut loc o adunare consacrată celei de-a 15-a aniversări a Organizației Internaționale a Ziariștilor.

Au participat numeroși lucrători din presă, radio și televiziune, precum și corespondenți ai presei străine.

Adunarea a fost deschisă de tov. Teodor Marinescu, redactor șef al ziarului „Scînteia", vicepreședinte al Uniunii Ziariștilor din R. P. Romînă.

Tov. Dumitru Popescu, director general al Agenției Romîne de Presă, a vorbit despre condițiile în care a luat ființă Organizația Internațională a Ziariștilor, care unește în rîndurile sale aproape 70.000 de ziariști, despre acțiunile pe care le-a desfășurat în scopul unirii tuturor gazetarilor cinstiți din lume pe platforma comună a apărării păcii, libertății și independenței popoarelor, despre contribuția pe care presa noastră, alături de presa celorlalte țări socialiste, o aduce la promovarea principiilor pentru care militează O.I.Z.

În încheiere, participanții la adunare au adoptat în unanimitate un mesaj adresat O.I.Z. În mesaj se arată, printre altele, că O.I.Z. a militat cu consecvență și principialitate pentru legături prietenești între ziariști din toate țările, pentru stabilirea unor asemenea relații care să servească pacea și să contribuie la întărirea colaborării între popoare. Lucrătorii din presa R.P. Romîne vor sprijini cu toată puterea îndeplinirea țelurilor nobile ale acestei organizații internaționale.

(Agerpres)

Coctell

Ambasadorul R. P. Ungare la București Béla Némety, a oferit joi seara un cocteil cu ocazia vizitei în țara noastră a rectorului Institutului Politehnic din Budapesta, acad. Csürös Zoltán.

Au participat funcționari superiori din Ministerul Învățămîntului și Culturii, din Ministerul Afacerilor Externe, academicieni, conducători ai unor institute de învățămînt superior din Capitală.

(Agerpres)

C. C. A. — Honved Budapesta: 4-0 (2-0)

Stadionul „23 August" din Capitală a găzduit joi după-amiază întîlnirea internațională de fotbal dintre echipele C.C.A. și Honved Budapesta. Fotbaliștii romîni au prestat un joc remarcabil, reușind să întreacă cu scorul categoric de 4-0 (2-0) redutabila formație maghiară care cuprindea numeroși internaționali. Scorul a fost deschis în minutul 5 de Constantin care a reluat fulgerător balonul în plasă de la cîțiva metri de poartă. Fotbaliștii oaspeți au o perioadă de dominare, dar nu reușesc să marcheze deoarece apărarea echipei C.C.A. este foarte fermă. În minutul 14, la un contraatac pe aripa stîngă, Tătaru centrează și Cacoveanu înscrie imparabil, din volé, ridicînd scorul la 2-0 în favoarea echipei C.C.A.

În minutul 22 Constantin șutează în poarta goală, însă Bozsik salvează în extremis de pe linia porții. După alte cîteva minute Alexandrescu trage în bară. Jucătorii romîni continuă să dețină inițiativa și în partea a doua a meciului. În minutul 59 Tătaru reia în plasă o minge respinsă de portarul Takacs și tot el mărește scorul la 4-0 în minutul 75.

Echipa C.C.A. a demonstrat o excelentă coeziune între compartimente, a jucat rapid și variat cu atacuri viguroase și schimburi derutante de locuri. Oaspeții s-au remarcat printr-o tehnică foarte bună, dar atacul lor a fost ineficace și apărarea nu a reușit să stăvilească incursiunile înaintașilor noștri.

Arbitrul Mihai Popa a condus următoarele formații:

C.C.A.: Voinescu, Zavoda II, Apolzan, Ivănescu, Crișan, Jenei, Cacoveanu, Constantin, Alexandrescu, Racsi, Tătaru.

Honved Budapesta: Takacs, Zsöcs, Marosi, Dudas, Bozsik, Galambos, Nogrady, Balogh, Tichy, Komora, Gilicz.

Duminică, la Bacău echipa Honved va întîlni formația locală Dinamo.

(Agerpres)

PE SCURT

Miercuri seara, echipa de fotbal Dinamo București a susținut penultimul meci din cadrul turneului internațional de la New York jucînd la „Polo Ground" cu apreciata echipă scoțiană Kilmarnock. Fotbaliștii romîni au prestat un joc bun, obținînd un rezultat de egalitate: 0—0. Acesta este cel de-al treilea meci egal obținut de dinamoviști în actualul turneu. Dinamo va susține ultimul meci al turneului duminică cînd va juca cu echipa turcă Besiktas Istanbul. Tot miercuri, Everton (Anglia) a întrecut cu categoricul scor de 4—0 (2—0) echipa Besiktas, consolidîndu-și poziția de lider.

★

La sfîrșitul acestei săptămîni se vor desfășura în Capitală două meciuri contînd pentru campionatul categoriei B la fotbal. Sîmbătă de la ora 17,30, pe stadionul Dinamo are loc meciul Dinamo Obor-Chimia Făgăraș. Stadionul C.A.M. Victoria va găzdui duminică dimineața, de la ora 10,30, întîlnirea dintre echipele Știința București și C.S.M. Sibiu.

Avanceronica muzicală

— Cum ar putea fi definită lucrarea lui Alfred Alessandrescu „Amurg de toamnă", cu care începe apropiatul concert al Filarmonicii de Stat „George Enescu"?

— Este vorba de o compoziție miniaturală, de o schiță, concepută numai pentru grupul instrumentelor cu arcuș din orchestra simfonică.

— Cînd a fost scrisă?

— De mult, prin 1910; autorul avea atunci vîrsta de 17 ani.

— Poate fi deci considerată o... „compoziție de școală"?

— Mai degrabă... „lucrare de tinerețe" decît „de studiu", căci piesa vădește frumoase calități artistice. Alcătuită din trei secțiuni, ea este dominată de un sentiment elegiac — sugerat de altfel și de titlu — redat în sonorități de un delicat simț poetic.

În continuarea programului este anunțat în primă audiție un concert pentru violoncel aparținînd marelui preclasic italian Antonio Vivaldi.

De fapt ceea ce vom asculta reprezintă o transcripție realizată de compozitorul și profesorul Alexandru Velehorschi.

— Altădată credeam că o lucrare ca de pildă „Fantezia călătorul" de Schubert-Liszt e scrisă în colaborare de către doi autori. Informîndu-mă însă în legătură cu unele cazuri similare („Passacaglia" de Bach — Respighi) am aflat că uneori pe cei doi autori îi despart decenii sau secole chiar.

— Cazul ivit în viitorul program al Filarmonicii bucureștene se încadrează și el în această categorie.

— Transcripția poate fi înțeleasă ca un aranjament care rămîne fidel originalului, adică textului muzical de la care s-a pornit?

— Da.

— Termenul „transcripție" este considerat drept sinonim cu „fantezia", cu „parafraza"?

— Oarecum. În orice caz în fantezii și parafraze, cel ce prelucrează diverse piese sau teme, motive, se poate îndepărta mai mult de la muzica pe care o transcrie. Te asigur însă că aranjamentul, versiunea în care ni se prezintă piesa lui Vivaldi e realizată în spiritul respectului cuvenit artei uneia dintre cele mai de seamă figuri ale muzicii universale.

— Viitorul program al Filarmonicii din Capitală anunță și o primă audiție vocal-simfonică: Oratoriul Ioana pe rug de Honegger.

În așteptarea cunoașterii lucrării am citit interesantele pagini pe care i le consacră eroinei volumul III al Istoriei Universale, tradus anul trecut din limba rusă în Editura Științifică.

— Din secolul XV și pînă în zilele noastre, figura Ioanei d'Arc a inspirat numeroase lucrări cu caracter istoric, opere literare, plastice, muzicale, aparținînd unor autori ca Schiller, Ceaikovski, Ingres, Twain, Verdi, Bernard Shaw etc.

Într-o recenzie asupra unui balet realizat de compozitorul sovietic Peiko, muzicologul Lebedinski arăta că... „Subiectul legat de viața și moartea Ioanei d'Arc face parte din categoria „subiectelor veșnice" ale artei universale. Ioana a rămas în artă ca una dintre cele mai pregnante imagini ce simbolizează noblețea și spiritul de jertfă, forța morală și patosul patriotic".

Oratoriul lui Honegger este un pătrunzător act de acuzare a clericalismului medieval, a întunericului lumii feudale și în același timp o cinstire a unei figuri eroice populare, care acceptă moartea cu convingerea misiunii împlinite, care și-a dăruit viața pentru binele compatrioților săi, care a îndurat cu fermitate și demnitate teroarea Inchiziției.

Ar fi mai multe de spus cu privire la acest Oratoriu. Desigur că nu putem face aici o prezentare detailată a lucrării. Vom sublinia numai cîteva trăsături esențiale. Lucrarea dezvăluie și biciuie, uneori cu sarcasm, cu ironie usturătoare, brutalitatea, ipocrizia, ascetismul clerical, prostia, trădarea, închistarea tradiționalistă. Uneori adevărul este exprimat direct, vehement, alteori e numai sugerat sau cuprins în simboluri.

Scenele „Ioana dată pradă fiarelor" și „Regii sau scornirea jocului de cărți" sînt foarte semnificative în această ordine de idei. Prima înfățișează grotesc monstruoasa judecare a eroinei iar a doua blamează întreg feudalismul, întregul huzur al aristocrației.

— Pentru ce formație este scris oratoriul?

— Oratoriul lui Honegger după un poem de Paul Claudel în traducerea Ninei Cassian, este scris pentru recitatori, soliști, cor de copii, cor mixt și orchestră.

În concertul din săptămîna aceasta, radiodifuzat duminică dimineața, dirijat de Mircea Basarab își vor da concursul ca recitatori Tatiana Iekel, Fory Etterle, Nicolae Gafton, Mircea Basta, iar ca soliști Arta Florescu, Emilia Petrescu, Martha Kessler, Ion Piso, Marius Rintzler.

EUGEN PRICOPE

Hotărîrile se îndeplinesc mai bine

Pe urmele materialelor publicate

În ziarul „Scînteia tineretului" nr. 3639 a fost publicat articolul „Hotăriri îndeplinite pe jumătate", care scotea în relief măsurile bune luate de organizația de bază U.T.M. de la Întreprinderea „Prefabricate metalice" din Ploiești, pe marginea hotărîrilor unei adunări generale. Totodată era criticat faptul că deși mai sînt încă unele brigăzi de producție ale tineretului care dau produse cu defecte, ca cea condusă de Gheorghe Matei din secția confecții metalice, din care cauză sînt necesare ore de muncă în plus pentru remedierea acestora, comitetul U.T.M. nu a întreprins acțiuni menite să-i ajute pe tineri să-și ridice calificarea lor profesională. Ba ceva mai mult. În aceeași secție, alături de această brigadă lucrează cea mai bună brigadă de producție a tineretului din întreprindere. Oare comitetul U.T.M. n-ar fi putut sugera responsabilului acestei brigăzi, tovarășului Savu Tudor, să împărtășească din experiența sa celeilalte brigăzi, să-l ajute pe Gheorghe Matei să-și organizeze mai bine munca, să creeze o opinie puternică împotriva acelora care lucrează de mîntuială ori sînt indisciplinați?

Imediat după publicare, articolul a fost studiat cu atenție de către comitetul U.T.M. împreună cu tot activul U.T.M. din întreprindere. Considerînd justă critica adusă, comitetul U.T.M. a întocmit un plan de măsuri menit să ducă la ridicarea calificării profesionale a tinerilor. În plan s-a prevăzut organizarea unor cursuri de ridicarea calificării profesionale pe meserii, conferințe tehnice, schimburi de experiență etc. Pentru a preda la aceste cursuri au fost antrenați tineri ingineri, care au avut în vedere să includă în tematica lecțiilor problemele la care tinerii întîmpinau cele mai mari greutăți. Astfel, unii strungari, lăcătuși, frezori, nu știau să citească desenele tehnice, să respecte întocmai toleranțele indicate în desen; alții, cunoscînd puțin trigonometria, nu știau să determine unghiurile de inclinație la cuțit. Din această pricină, unii tineri printre care se află și Mihai P. Gh., Tilibașa Vasile, Banu Ștefan, Brencu Dumitru și alții, ori de cîte ori aveau de citit notația unui desen, se duceau să întrebe pe maistru sau pe alți muncitori, pierzîndu-și mult timp, iar cînd nu întrebau, lucrau pe bîjbîite. Urmînd cursurile de ridicarea calificării unde s-a pus un mare accent pe noțiunile de geometrie și de trigonometrie, mulți tineri muncitori au reușit să ajungă la nivelul fruntașilor.

Folosind sugestiile date în articolul publicat în ziarul nostru, comitetul U.T.M. a organizat numeroase schimburi de experiență între tinerii din brigada condusă de Savu Tudor și cei din brigăzile conduse de Gheorghe Matei și Ene Constantin. Cu acest prilej, tinerii au învățat să-și organizeze mai bine munca, să aplice metodele de lucru folosite de tinerii din brigada fruntașă, care-i ajută să obțină rezultate bune în producție.

Ținînd seama de faptul că colectivul întreprinderii nu lucrează piese de serie mare care ar putea duce la specializarea muncitorilor în diferite operații, organizația de partid a recomandat organizației U.T.M. să-i antreneze într-o măsură mai mare pe tinerii ingineri și tehnicieni în activitatea de ridicarea calificării profesionale a tinerilor, la îndrumarea concretă a acestora pe locul de muncă. În acest scop, pe lîngă brigăzile de producție ale tineretului comitetul U.T.M., cu ajutorul organizației de partid și a conducerii întreprinderii, a repartizat un număr însemnat de tineri ingineri și tehnicieni. Maistrul de secție Gheorghe Dima, de pildă, analizează de două ori pe săptămînă, împreună cu responsabilii brigăzilor, modul în care se îndeplinește planul, greutățile pe care le au tinerii și cauzele care fac să existe uneori rămîneri în urmă în ce privește îndeplinirea sarcinilor de producție, în realizarea unor produse de bună calitate. Cu acest prilej, responsabilii brigăzilor de producție fruntașe împărtășesc celorlalți din experiența lor.

Cunoscînd golurile pe care le mai au unii tineri în pregătirea lor profesională, inginerii Gh. Popescu, Sebastian Schnell și alții, depun mult suflet la pregătirea și prezentarea cît mai interesantă și pe înțelesul tuturor a lecțiilor pe care le predau la cursuri.

Măsurile luate de comitetul U.T.M. și-au dovedit eficacitatea. Mulți tineri și-au însușit cunoștințe tehnice noi care i-au ajutat să muncească mai bine, ceea ce a făcut ca în ultima vreme contribuția lor la îmbunătățirea calității produselor să fie din ce în ce mai mare.

C. BĂNCILĂ

Vizita delegației tineretului finlandez

Delegația tineretului finlandez condusă de dl. Oiva Valtonen, însărcinat cu problemele tineretului și sportului pe lîngă Ministerul Învățămîntului din Finlanda, care se află în țara noastră la invitația U.T.M. și U.A.S.R., s-a întors în cursul zilei de 13 iunie în Capitală venind de la Cluj. În drum spre București, delegația a vizitat Muzeul Bruckenthal din Sibiu și Muzeul Doftana.

În cursul zilei de 14 iunie delegația a vizitat Complexul Sportiv 23 August și alte baze sportive din Capitală. Delegația a fost primită de conducerea Uniunii de Cultură Fizică și Sport, unde au fost înfățișate oaspeților aspecte ale dezvoltării mișcării de cultură fizică și sport din țara noastră.

În cursul după amiezii delegația a vizitat Galeriile de Artă ale R.P.R. iar seara a participat la un spectacol în noua sală a Circului de Stat.

Ieri, delegația a făcut o vizită la Uzinele „23 August" din Capitală unde a avut o discuție cu membri ai comitetului U.T.M., reprezentanți ai comitetului sindicatului și conducerii uzinei.

Delegația a vizitat de asemenea Școala tehnică de coregrafie unde a avut o discuție cu direcțiunea școlii și reprezentanți ai comitetului U.T.M. din școală.

Astăzi dimineața, delegația tineretului finlandez pleacă în regiunea Dobrogea unde va vizita litoralul.

Întreprinderea metalurgică „Dealul Spirii" din Capitală produce noi tipuri de mașini pentru combaterea bolilor și dăunătorilor din agricultură. Iată-i pe lăcătușii Iulian Radu și Begu Cornel făcînd o ultimă verificare la mașinile de prăfuit în vii (M.P.V.-A) un nou tip de mașină produs anul acesta în serie

Foto : AGERPRES

Comunicat cu privire la cea de a IV-a sesiune a Comisiei de colaborare tehnico-științifică romîno-coreeană

În zilele de 13 și 14 iunie 1961 a avut loc la București cea de-a IV-a sesiune a Comisiei de colaborare tehnico-științifică romîno-coreeană.

În cadrul lucrărilor sesiunii au fost examinate problemele privind realizarea hotărîrilor cuprinse în protocoalele anterioare și posibilitățile de dezvoltare pe mai departe a colaborării tehnico-științifice dintre cele două țări. Cele două părți ale Comisiei au constatat cu satisfacție că relațiile de colaborare tehnico-științifică se dezvoltă cu succes, contribuind la adîncirea pe mai departe a prieteniei frățești dintre R.P. Romînă și R.P.D. Coreeană.

Examinînd posibilitățile lărgirii în continuare a colaborării, Comisia a adoptat hotărîri cu privire la ajutorul tehnico-științific reciproc în diferite domenii ale economiilor naționale ale celor două țări.

În conformitate cu Protocolul semnat, R.P. Romînă va transmite documentații și alte materiale în probleme de agricultură, horticultură, chimie, etc., iar R.P.D. Coreeană materiale documentare în probleme din domeniul plantelor medicinale, chimie, produse de artizanat etc.

Sesiunea s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie și înțelegere reciprocă. Protocolul a fost semnat din partea romînă de tov. Anton Constantinescu, adjunct al ministrului Industriei Petrolului și Chimiei, iar din partea coreeană de tov. Kim Ben Dik, ambasadorul R.P.D. Coreene în Republica Populară Romînă.

Program de schimburi culturale între R. P. Romînă și Marea Britanie

Ca urmare a tratativelor desfășurate la Ministerul Afacerilor Externe cu reprezentanți ai Legației Marii Britanii la București, la 15 iunie a avut loc un schimb de note referitoare la efectuarea unui program de schimburi culturale și științifice între R.P. Romînă și Marea Britanie.

Programul cuprinde între altele vizite reciproce de oameni de știință și cultură, schimb de cărți, publicații și filme etc.

Schimbul de note a fost efectuat între Vasile Dumitrescu, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, și Philip McKearney, însărcinat cu afaceri ad-interim al Marii Britanii la București.

Un grup de activiști ai P. M. R. a plecat spre Praga

Joi dimineața a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Praga, un grup de activiști ai Partidului Muncitoresc Romîn, condus de tov. Simion Bughici, membru al C.C. al P.M.R., care va face o vizită în R.S. Cehoslovacă pentru a studia experiența organizațiilor Partidului Comunist din Cehoslovacia.

Pe aeroportul Otopeni, membrii grupului au fost conduși de activiști ai C.C. al P.M.R.

Au fost de față Jaroslav Sykora, ambasadorul R. S. Cehoslovace la București, și membri ai ambasadei.

(Agerpres)

Informație

Vicepreședintele Consiliului de Stat al R. P. Romîne, Ștefan Voitec, a primit în audiență pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Indonezia, dl. Sukrisno.

(Agerpres)

În atenția utemiștilor : recoltarea

(Urmare din pag. I-a)

U.T.M. din brigăzi să fie, în acest timp, un sprijin de nădejde al consiliilor de conducere ale G.A.C., al brigadierilor, mobilizînd pe cei mai capabili utemiști să lucreze pe combine și la căratul griului, la trasarea drumurilor pentru combine și la secerarea parcelelor de grîu culcat. În condițiile cînd timpul va fi ploios, se vor folosi la maximum ferestrele între ploi. În acest scop, pe lîngă echipele permanente din cadrul brigăzilor gospodăriilor colective, s-au organizat echipe de tineret sezoniere care vor acționa la întoarcerea griului secerat, ferindu-l de umezeală. Imediat după recoltare, utemiștii vor mobiliza pionierii și elevii, aflați în vacanță, la stringerea spicelor. De asemenea, în vederea efectuării imediate a arăturilor, s-au luat măsuri ca, simultan cu treieratul, echipe de tineri să stringă paiele în urma combinelor, deschizînd astfel drum tractoarelor din schimbul doi, pentru arat.

La S.M.T. s-a terminat deja instruirea grupelor U.T.M. din brigăzile de tractoare, s-au ținut consfătuirile pe brigadă unde s-a analizat felul cum tinerii se achită de sarcinile care le revin în campanie, cum folosesc și îngrijesc mașinile, cum contribuie la realizarea de economii. De asemenea, brigăzile și-au propus folosirea continuă a schimbului doi de tractoriști evitîndu-se în felul acesta timpii morți.

Tractoriștii sînt mobilizați să treiere și să are, colectiviștii și muncitorii din G.A.S. la fel, totul este pregătit și toți așteaptă declanșarea campaniei. În 7—8 zile trebuie să terminăm recoltarea. Zece mii de utemiști, cîți are raionul, așteaptă semnalul. Dacă totul este pregătit și chibzuit, holda anului 1961 va fi culeasă la timp și fără pierderi.

Utemista Herber Eva, de la Fabrica „Bella Breiner" Timișoara, montează ultimele piese ale lustrelor, înainte ca acestea să ia drumul magazinelor

Foto : S. STEINER

Fiecărei brigăzi un ajutor concret

(Urmare din pag. I-a)

dezvoltarea întrajutorării tovărășești. Bineînțeles la baza întrecerii dintre brigăzile de producție ale tineretului trebuie să stea criteriile principale stabilite de Plenara C.C. al U.T.M., ele fiind concretizate ținînd seama de specificul uzinei, al fiecărei secții în parte.

La Uzina mecanică Cîmpina există tineri harnici, cu o bună pregătire profesională. Comitetul U.T.M. trebuie să-i ajute pe aceștia să ridice munca tuturor brigăzilor de producție ale tineretului la nivelul unor colective de muncă fruntașe. Pentru aceasta e necesar ca membrii comitetului U.T.M. să pună umărul în mod concret la îmbunătățirea muncii fiecărei brigăzi în parte. Ar fi eficace, de pildă, dacă secretarul comitetului U.T.M., fiecare membru al comitetului U.T.M., ar ajuta în mod practic o săptămînă, două sau mai mult o brigadă în întocmirea programului de lucru, în organizarea muncii tinerilor din brigadă, în organizarea consfătuirilor etc. În secții sînt de asemenea, brigăzi care au acumulat o bună experiență în organizarea și desfășurarea muncii. E necesar ca această experiență să fie generalizată, să fie cunoscută de către toate brigăzile. Pentru aceasta e necesar să se organizeze periodic consfătuiri cu brigăzile de tineret la nivelul uzinei în cadrul cărora să se analizeze activitatea brigăzilor și să se generalizeze experiența celor mai bune brigăzi.

Aceste măsuri vor ajuta ca brigăzile de tineret de la Uzina mecanică Cîmpina să devină colective puternice, bine închegate, să răspundă rolului pentru care au fost create — acela de a spori contribuția tineretului la îndeplinirea sarcinilor de producție care stau în fața întregului colectiv al uzinei.

UN OM AL SATULUI

(Urmare din pag. I-a)

Tot atunci gospodăria făcea bilanțul rezultatelor de la grădina de zarzavaturi. Se trimiseseră mari cantități de zarzavaturi pe piață. Și se obținuse și un important cîștig.

— Iată și pentru asta ar trebui să-ți mulțumim!

Da, ceva din ființa inginerului, din munca și din insistența lui stăteau la temelia acestui succes.

Colectiviștii aveau părerea că pe balta Brateșului nu se pot cultiva roșii timpurii. „Sînt curenți de aer spuneau ei, care nu ne dau voie".

— Nu se poate să fie așa, se gîndea tînărul inginer. Trebuie să cercetăm. Cercetările au arătat că avea dreptate.

Și a obținut aprobarea consiliului de conducere pentru sădirea roșiilor timpurii.

Asta cerea muncă nu glumă. Totul trebuia făcut după toate regulile agrotehnice. Dar oamenii nu le știau. Cu asta trebuia început. Timp de cursuri și lecții nu mai era. Așa că toate acestea le-a făcut inginerul acolo, la grădină, în timpul muncii. Pentru fiecare lucrare el explica agrotehnica ei. Cum și de ce trebuie să se lucreze așa. Unii dintre colectiviștii de la grădină nu prea erau de acord cu cîmpitul și copilitul. „Să rupi lăstarele și circeii, păi atunci cîte roșii mai faci?" Inginerul i-a făcut să înțeleagă că asta ajută plantei să-și concentreze hrana asupra fructelor nu asupra frunzelor și ramurilor de prisos. E ușor de spus acum toate acestea. Lui însă asta i-a cerut răbdare, multă de tot. (Și-i greu de găsit asta la tinerii înflăcărați și prea tineri).

În final s-au obținut roșii recoltate cu o lună mai devreme. De pe un hectar 104.000 kg. Consultați agrotehnica și o să vedeți că asta e o producție strașnică.

„Mi-a fost întotdeauna silă de rolul de figurant — spune Petru Tătaru. Și la început un inginer agronom cînd vine într-o gospodărie colectivă, are această senzație. Oamenii nu te cunosc, nu-i cunoști nici tu, nu știi ce-i interesează, ce viață duc, ce gîndesc, cum poți să-i ajuți. Mai tîrziu însă intri în adîncul vieții oamenilor, te legi de frămîntările și de munca lor și devii nelipsit din orice proces al vieții satului. Nimeni, nici chiar tu, nu mai poate concepe că ai putea lipsi".

Am vorbit numai de cîteva din faptele pe care le-a realizat aici tînărul inginer Tătaru. Multe alte lucruri a făcut. Chiar azi, l-am găsit la grădina de zarzavaturi amestecat cu zecile de colectiviști și rezolvînd ceva care trbuie să dea garanția că peste o săptămînă, din grădina lor, va pleca pe piață prima recoltă de roșii timpurii. Discuta cu brigadierul și cu șefii de echipă. Și în fiecare zi trebuie ceva rezolvat.

După asta se grăbea să-și îndeplinească o sarcină de organizație. El e și locțiitorul secretarului comitetului U.T.M. pe gospodărie.

Identificat cu interesele și viața colectiviștilor, tînărul inginer Tătaru poate răspunde cu capul sus: „Da, am făcut ceva pentru împlinirea năzuințelor noastre socialiste".

Cu toate că el, prin firea lui, ar rosti un alt răspuns:

— Știu eu? Mai am încă mult de lucru!

Săptămîna viitoare pe ecranele cinematografelor

V. Alecsandri, M. Gorki, V. Roaită și grădina 13 Septembrie

va rula filmul sovietic

DUELUL

după nuvela lui A. P. Cehov

cu: Oleg Strijenov, Vladimir Drujnikov, Liudmila Sagalova

În contul cărui an?

Însemnări pe marginea spectacolului „Revista 62"

Mai întîi titlul: de ce „Revista 62"? Au vrut oare autorii să creeze un spectacol „în contul" anului 1962, așa cum muncitorii cei mai harnici dau producție în contul anilor viitori? Acest lucru ar fi fost posibil, dacă „norma" pe 1961 ar fi fost îndeplinită. Dar nu cred că Teatrul satiric muzical se poate considera pe deplin satisfăcut cu ceea ce a realizat pînă în prezent. Sau poate autorii au vrut să anticipeze asupra anului ce vine, așa cum literatura științifico-fantastică încearcă să exploreze viitorul prezentîndu-ne imagini ale anului ce va să vină? Această ipoteză se poate lesne verifica, printr-o scurtă privire asupra spectacolului.

Începutul revistei ne și anunță, de altfel, printr-un ansamblu muzical-coregrafic feminin, costumat în marchize (să fie oare aceasta o anticipație a modei anului viitor? E mai curînd o întoarcere). Dar... să nu anticipăm că „Revista 62 merge înainte". Intenția este, prin urmare, limpede. Spectatorul este pregătit sufletește și, teribil de curios, așteaptă să vadă cum va arăta lumea peste un an. Din păcate, spectacolul în continuare își respectă foarte puțin făgăduiala. Ba, pe măsură ce tablourile se succed, ai uneori vaga impresie că „Revista 62"... merge înapoi. De ce oare?

Incontestabil, noul spectacol al Teatrului satiric-muzical „C. Tănase" are calități. Cîteva scene lirice înfățișează realizări ale regimului nostru în domeniul construcțiilor, munca harnică a schimbului de noapte („Nopți în București", „Melodia nocturnă"). Prietenia care leagă tineretul nostru studios de tinerii studenți din alte țări, și în primul rînd din U.R.S.S. este exprimată în imagini pline de optimism, de tinerețe și voioșie cuceritoare, de tinerii talentați Mihai Ciucă și Al. Lulescu în cupletul „Studenții". Mult optimism transmite și cupletul „Juniorul" interpretat de Mihai Ciucă. Poante satirice bine țintite îndreaptă N. Stroe împotriva unor năravuri vechi în cupletele „Despre calitate..." și „Ridicătorul de haltere". Alte mici înțepături la adresa unor „rămășițe" găsim în scenetele „Comedia dell'arte", „Teatru pentru părinți și copii" sau „Cei 11", ca și în „Cursa de viteză" (inspectorul în trecere) sau în cupletul Mariei Tănase „Turism interplanetar". Aici însă lucrurile bune se învecinează cu cele mai puțin bune. De ce oare unii artiști de la estradă simt nevoia să se autopopularizeze, zvîrlind săgeți la adresa unor confrați? În inima generoasă a publicului nostru este loc și pentru Maria Tănase și pentru Ioana Radu.

E îmbucurător faptul că Teatrul „C. Tănase" manifestă o preocupare vizibilă pentru promovarea unor talente tinere. Mihai Ciucă și Al Lulescu dovedesc aptitudini deosebite pentru genul complex al teatrului satiric-muzical și o bună îndrumare le va fi extrem de utilă pentru dezvoltarea acestor însușiri. Nicu Constantin are, de asemenea, evidente însușiri pentru comedie.

Spectacolul este montat cu îngrijire și cu tendința evidentă de a plăcea publicului prin tablouri de ansamblu luminoase, viu colorate. Se simte mîna încercată a unor artiști cu îndelungată experiență în genul umoristic, ca Nicușor Constantinescu și George Voinescu.

Supărător în acest spectacol este însă faptul că se reiau multe „tipare" vechi, uzate, iar tendința înnoitoare, soluțiile artistice noi apar prea firave. Ai impresia, la sfîrșitul spectacolului, că l-ai mai văzut cîndva, că ceea ce îți comunică nu este deloc nou (cu rare excepții), că melodiile cîntate seamănă cu altele. Ținta atacurilor în diversele cuplete prezentate este din nou bulevardistul cu jargonul lui, birocratul care încurcă viii cu morții, „șeful" cu apucături tiranice, soțul care-și neglijează soția, soția dornică de distracții și de toalete. Cupletul lui Gică Petrescu „Muzică ușoară" repetă motive bine cunoscute din alte cuplete ale aceluiași cîntăreț.

La un moment dat vulgaritatea pătrunde pe scenă în plină ofensivă, în sceneta „Locatarii fără voie", în care o idee satirică justă (combaterea unor năravuri proaste ale unor locatari din blocuri noi) este compromisă printr-o tratare neartistică. Este păcat că actori prețuiți de public, ca Elisabeta Henția sau I. Antonescu Cărăbuș sînt distribuiți în roluri care-i pun în situații ridicole.

Este cu totul de neînțeles apoi prezența pe scena acestui teatru a monologului lui V. Tomazian „Povestea cu Ileana", presărat cu aluzii vulgare, demne de vechile scene ale revistelor cinematografice „de cartier".

Față de bogăția de aspecte pe care viața noastră de azi le oferă la tot pasul, conținutul spectacolului „Revista 62" apare sărac, palid. Dacă autorii spectacolului s-ar fi inspirat mai mult și mai profund din realitățile vieții noastre noi, dacă ei ar fi mers în uzine, pe șantiere, în gospodării colective, în școli și facultăți ar fi putut realiza tablouri convingătoare, armonioase, gustate de masa iubitorilor spectacolelor de revistă. De ce oare revista apare încă atît de departe de clocotul viu al vieții? De ce pare să se confunde într-o lume atemporală, cînd însuși numele și menirea ei o arată ca pe o imagine vie a activității?

Sînt întrebări pe care nu o dată ni le-am pus în legătură cu alte spectacole de estradă. „Revista 62" ne dă prilejul să le punem din nou. Știm că „genul" are problemele sale specifice. Știm că umorul este un lucru ce se realizează mai greu. Știm că nu orice fapt se poate transforma într-o imagine artistică. Și totuși...

Tabloul intitulat „Belzebut" e o încercare pozitivă pe linia satirei antiimperialiste — deși interpretarea sa îi scade din valoare. Dar ceea ce urmează, tabloul coregrafic „Lupta pentru aur", este atît de învălmășit și urmărește atît de evident spectaculosul, încît își pierde ideea de la care a pornit.

În general, de altfel, partea coregrafică a spectacolului „Revista 62" lasă de dorit. De cele mai multe ori se urmărește un spectacol gratuit (ca în tabloul „Cristale") sau se reiau motive bine cunoscute, ca în tabloul „popular" intitulat „Zi de sărbătoare", reeditare palidă a reușitului tablou din anii trecuți „Cloșca cu puii de aur". Se simte în spectacol un anumit exhibiționism (tabloul „Asaltul de spadă") care amintește de vechile spectacole de revistă, dar nu pe latura lor cea mai pozitivă.

Așadar, afară de unele excepții, spectacolul Teatrului „C. Tănase" nu privește spre anul 1962, și nici nu aruncă o privire destul de ascuțită și cuprinzătoare asupra anului 1961. Și e păcat!

S-a spus mereu și s-a repetat aproape la fiecare început de cronică, că estrada este un gen foarte iubit de masele largi de spectatori. Și așa este. S-a mai spus, că tocmai atracția și interesul de care se bucură genul în rîndurile publicului larg, fac ca și exigența față de spectacole să crească. Și asta este adevărat. Pentru că această largă și caldă adeziune a publicului față de spectacolele de revistă se află în strînsă legătură cu puterea de influențare a teatrului satiric muzical asupra conștiinței spectatorilor de toate categoriile.

Cu ce pleacă spectatorul de la un spectacol de revistă? Aceasta depinde de spectacol, de bogăția și actualitatea conținutului său, de valoarea interpretării. Spectatorul poate pleca îmbogățit spiritualicește, cu un bagaj sporit de idei, cu un material de gîndit și, bineînțeles, cu optimism și încredere în forțele sale, în forța poporului. Dar poate pleca numai cu un vîrtej de imagini și sunete, plăcute ochiului și urechii, din care însă greu mai poate desprinde ceva, după aceea. Din păcate, din „Revista 62" puține lucruri se pot reține. Nici măcar o melodie. Și tineretul are nevoie de melodii noi, optimiste, plăcute, pe care să le fredoneze în clipele de bună dispoziție, și care să-l urmărească pe stradă, în tramvai, la muncă.

MARGARETA BÂRBUȚĂ

Pe ecranele cinematografelor

I. C. FRIMU, MAGHERU, AL. SAHIA și 23 AUGUST

rulează filmul cehoslovac

AM SUPRAVIEȚUIT MORȚII MELE

Motorul de bicicletă

tz 2

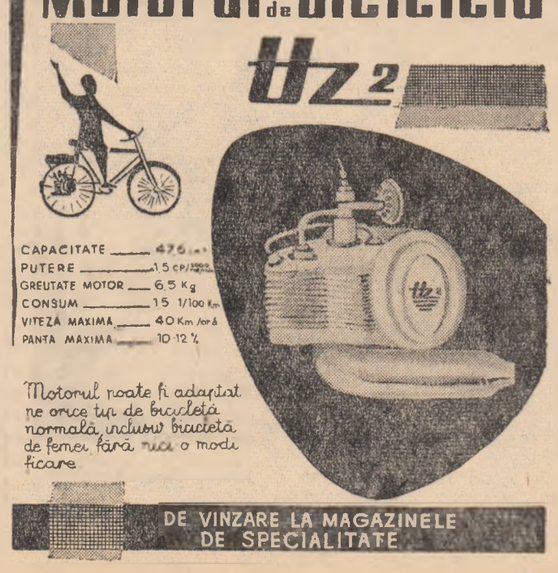

CAPACITATE 47,6 cm³
PUTERE 1,5 CP/3000
GREUTATE MOTOR 6,5 Kg
CONSUM 1,5 l/100 Km
VITEZĂ MAXIMĂ 40 Km/oră
PANTA MAXIMĂ 10-12 %

Motorul poate fi adaptat pe orice tip de bicicletă normală, inclusiv bicicleta de femei, fără nici o modificare

DE VINZARE LA MAGAZINELE DE SPECIALITATE

Tineretul Americii Latine se pregăteşte pentru Forum

— Interviul acordat „Scînteii tineretului" de ANTONIO CARCEDO —

Antonio Carcedo este un tînăr de statură mijlocie, bine legat, cu mişcări vioaie. La conferinţele de presă gazetarii aşteaptă cu interes intervenţiile sale pasionante. El este reprezentantul organizaţiei „Tinerilor insurgenţi" din Cuba în secretariatul permanent al Forumului Mondial al Tineretului.

După ce s-a întors din America Latină, i-am solicitat o convorbire pentru „Scînteia tineretului". L-am găsit în cabinetul de lucru împodobit cu lozincile de luptă ale tineretului din diferite ţări ale continentului său.

— Care este ecoul organizării Forumului în rîndul tineretului din ţările Americii Latine ? — l-am întrebat pe Carcedo.

— Tineretul întregului continent întîmpină Forumul cu interes. Pînă acum 101 organizaţii de tineret şi-au manifestat dorinţa de a lua parte la această importantă întîlnire. În fiecare zi aflăm noutăţi despre intensificarea pregătirilor. Într-o serie de ţări, de exemplu în Argentina, Chili, Uruguay, Bolivia, Columbia, Brazilia şi altele s-au creat comitete naţionale de pregătire. Din Peru am primit o serie de declaraţii prin care diferite organizaţii ale tineretului ne asigură de sprijinul lor. Dorinţa de a participa la Forum şi-au exprimat-o de asemenea toate organizaţiile mari ale tineretului din Ecuador, Venezuela, Guatemala, Haiti, Martinica şi altele.

— Ce ne puteţi spune despre felul în care se desfăşoară pregătirile în America Latină pentru Forum ?

— Apropierea Forumului se simte în toate ţările continentului. Organizaţiile de tineret se străduiesc să facă cît mai cunoscute ideile întîlnirii de la Moscova. Caracteristică în acest sens este activitatea ce se desfăşoară în Argentina. Comitetul naţional argentinian editează un buletin care explică pe larg ce este Forumul, care este programul său, tematica discuţiilor, publică o serie de materiale informative. Activiştii comitetului naţional, din care fac parte 22 de organizaţii, explică pe larg problemele ce se vor discuta la Forum, pe specificul diferitelor păturI sociale.

Tot în Argentina, a avut loc recent o conferinţă la masa rotundă dedicată faimosului subiect reclamat de presa reacţionară — aşa zisa „generaţie pierdută". O serie de personalităţi, printre care cunoscutul scriitor Alfredo Varella, combătînd teoria „generaţiei pierdute" au subliniat perspectivele pe care le deschide în faţa tineretului lupta pentru eliberarea naţională, luptă ce va găsi un puternic ecou şi la Forumul de la Moscova.

— Care sînt trăsăturile caracteristice ale mişcării din America Latină în sprijinul Forumului ?

— Caracteristic este caracterul larg, cuprinzător al pregătirilor — zice Carcedo. Am în vedere participarea la acţiunile din preajma Forumului a organizaţiilor de tineret de cele mai diferite tendinţe politice. În Chili, de exemplu, a aderat la ideile Forumului Uniunea Federaţiilor Studenţeşti, organizaţie care pentru prima oară va participa la o întîlnire internaţională de acest gen. De asemenea, în Comitetul naţional bolivian sînt prezentate toate tendinţele politice din sînul tineretului şi anume : tineretul catolic, tineretul partidului ce se află la putere, tineretul muncitoresc, tineretul comunist. Delegaţia columbiană va fi de asemenea compusă din reprezentanţii principalelor organizaţii de tineret. Îşi vor avea reprezentanţii lor şi organizaţiile tineretului de pe lîngă partidele liberal-oficial şi conservator care se află la putere. Aceste organizaţii n-au participat pînă acum la asemenea întîlniri internaţionale.

— Cum explicaţi acest interes faţă de Forum ?

— Într-adevăr, toate delegaţiile din America Latină vor fi reprezentative. Este o tendinţă generală a tineretului de pe continentul meu. Pentru păturI tot mai largi ale tineretului devine din ce în ce mai clar că este necesar să se dezvolte cooperarea tinerei generaţii pe platforma luptei pentru pace. Forumul este privit ca o posibilitate de afirmare a dorinţei tineretului din America Latină de a dobîndi eliberarea naţională. N-aş vrea s-o iau înaintea evenimentelor, am însă certitudinea că multe organizaţii din America Latină vor să participe la Forum şi pentru a-şi exprima deschis şi în auzul tuturor solidaritatea lor cu revoluţia din Cuba.

Antonio Carcedo relevă de asemenea că ideile Forumului sînt sprijinite în America Latină nu numai de organizaţiile tineretului. O seamă de personalităţi din diferite ţări şi-au manifestat acordul deplin cu desfăşurarea acestei mari întîlniri internaţionale. În scrisoarea adresată secretariatului permanent prof. Alberto Baltra, candidat la preşedinţie în Chili, consideră Forumul ca o măsură „foarte utilă". Fostul preşedinte al Argentinei, Alejandro Gomes, sprijină de asemenea Forumul. Din partea preşedintelui Boliviei s-a primit o scrisoare în care Forumul şi pregătirile pentru el sînt considerate drept „interesante".

— Încă niciodată în America Latină nu s-au văzut pregătiri de o astfel de amploare pentru vreo întîlnire internaţională a tineretului — ne spune Carcedo. Participarea la Forum a tineretului continentului meu este o parte integrantă a luptei sale pentru pace, pentru eliberarea naţională, împotriva colonialismului şi a imperialismului.

AL. CÎMPEANU

din viaţa şi lupta tineretului lumii

Din 860 de şcoli newyorkeze 845 sînt într-o stare deplorabilă

Presa americană relatează numeroase fapte care ilustrează condiţiile ingrozitoare în care se află şcolile din New York. Numai în ultimele zile directorii de la 845 din cele 860 şcoli de stat din New York au informat inspectoratul şcolar că trebuie efectuate imediat reparaţii la sălile de curs.

În legătură cu aceasta ziarele din New York publică extrase din numeroasele rapoarte prezentate de directorii de şcoli. Iată ce scriu aceştia : *„În timpul ploilor abundente coridorul prin care trebuie să treacă copiii pentru a intra în sălile de clasă se umple cu apă care atinge un nivel inalt"*. (Şcoala din Bronx); *„Sistemul de canalizare al şcolii trebuie reparat imediat"*. *La şcoala noastră unde învaţă 650 de copii apa potabilă curge printr-o teavă ruginită, iar cîteva scări sînt putrezite sau rupte"* (Şcoala din Brooklyn); *„Cazanele stricate permit gazelor să pătrundă în coridoare"* (Şcoala din Harlem).

Toţi directorii subliniază că au raportat în repetate rînduri despre starea clădirilor şcolare. Mulţi dintre ei au declarat că fac aceasta de peste zece ani, dar autorităţile nu iau nici un fel de măsuri pentru îmbunătăţirea stării şcolilor.

Un apel adresat tineretului vestgerman de fruntaşi ai vieţii publice din R. F. Germană

În legătură cu procesul călăului hitlerist Eichmann, care se desfăşoară la Ierusalim, 26 cunoscuţi reprezentanţi ai vieţii publice din Germania occidentală au dat publicităţii la Frankfurt pe Main un apel către tineretul vestgerman, în care avertizează împotriva pericolului de reînviere a fascismului în Germania occidentală. După cum reiese dintr-o informaţie transmisă de agenţia D.P.A., autorii apelului cer ca în interesul poporului german să fie înlăturaţi Globke, care deţine funcţia de secretar de stat al cancelariului Adenauer, precum şi toţi ceilalţi foşti naziştI notorI care deţin astăzi posturI de răspundere în R. F. Germană.

Apelul a fost semnat de contele von Westphalen, unul din conducătorii Partidului Uniunea Germană a Păcii, prof. Gerhard Golwitzer, prof. Clara-Maria Fassbinder şi de alţii.

1000 de tineri cubani se specializează în U. R. S. S.

În cadrul schimbului de delegaţii agricole de tineret, în Uniunea Sovietică soseşte un grup de 1000 de cubani.

După cum s-a comunicat la Comitetul Central al U.T.C.L. din U.R.S.S., reprezentanţii tineretului cuban vor urma timp de un an cursuri în 11 şcoli de mecanizare a agriculturii.

Studenţii din Caracas l-au silit pe ambasadorul S. U. A. să stea ascuns două ore

Agenţia United Press International anunţă că la 14 iunie studenţii Universităţii din Caracas au făcut o manifestaţie ostilă atunci cînd ambasadorul S.U.A., Moscoso, a vizitat clădirile universităţii. Ambasadorul s-a refugiat într-un corp al universităţii, unde a stat ascuns două ore, pînă cînd a plecat din universitate sub o escortă poliţienească.

Manifestaţia de la Caracas coincide cu manifestaţiile ostile făcute lui Adlai Stevenson, trimisul special al preşedintelui Kennedy, în diferite capitale sud-americane. În cadrul unui miting al studenţilor de la Universitatea San Marcos din Lima, Peru, una din etapele vizitei lui Stevenson, acesta a fost declarat „persona non grata".

Conferinţa Internaţională a O. I. M.

- Intervenţia delegatului R. P. Romîne -

GENEVA 15 (Agerpres). — În cadrul dezbaterilor Conferinţei internaţionale a Organizaţiei Internaţionale a Muncii în legătură cu raportul directorului general al O.I.M., referitor la problema relaţiilor de muncă, a luat cuvîntul Simion Zeigher, preşedintele Comitetului de Stat pentru problemele de Muncă şi Salarii.

Vorbitorul a expus în faţa conferinţei dezvoltarea impetuoasă a economiei naţionale a R. P. Romîne, scoţînd în evidenţă superioritatea relaţiilor socialiste de producţie şi profundul democratism al puterii populare.

El a luat poziţie împotriva recomandărilor cuprinse în raportul directorului general al O.I.M., care urmăresc creşterea, pe baza intensificării muncii, a profiturilor capitaliste, în dauna veniturilor muncitorilor.

În încheiere, vorbitorul s-a referit la necesitatea includerii în programul de activitate al O.I.M. a sarcinilor legate de rezolvarea problemelor majore din domeniul social şi al muncii. De asemenea, el a subliniat sprijinul pe care delegaţia R. P. Romîne îl acordă proiectului de rezoluţie al U.R.S.S. privind lichidarea urmărilor colonialismului în ce priveşte condiţiile de muncă şi nivelul de trai al celor ce muncesc.

Geneva: Tratativele în problema laoţiană

GENEVA 15 (Agerpres). — La 15 iunie a avut loc sub preşedinţia lui A. A. Gromiko o nouă şedinţă a Conferinţei internaţionale pentru reglementarea problemei laoţiene. Primul a luat cuvîntul ministrul Afacerilor Externe al R. D. Vietnam, **Ung Van Khiem**. El a declarat că pentru obţinerea unei încetări a focului definitive în Laos este necesară evacuarea rapidă a misiunii militare americane care este iniţiatoarea violărilor încetării focului. Sprijinind propunerile prezentate conferinţei de delegaţia sovietică, şeful delegaţiei R. D. Vietnam a subliniat că ele prevăd respectarea strictă a neutralităţii şi suveranităţii Laosului.

A luat apoi cuvîntul şeful delegaţiei americane, **A. Harriman**. El a reluat vechile afirmaţii ale propagandei americane despre pretinse violări ale încetării focului de către forţele patriotice din Laos, deşi întreaga lume ştie că rebelii sprijiniţi de „consilieri" americani sînt aceia care au violat acordul de încetare a focului.

Următoarea şedinţă a conferinţei are loc vineri dimineaţa.

Situaţie încordată la Leopoldville

• Greva funcţionarilor de stat s-a extins • Mobutu recurge la violenţe • Manevrele autorităţilor

LEOPOLDVILLE 15 (Agerpres). — Greva funcţionarilor de stat din Leopoldville continuă. La 13 iunie greviştilor li s-a alăturat personalul administraţiei din spitalele şi şcolile oraşului. Potrivit relatărilor agenţiilor de presă, „autorităţile" recurg la violenţă pentru a zădărnici această grevă declarată în sprijinul revendicărilor economice. După cum anunţă corespondentul agenţiei Associated Press, Mobutu a postat trupe în punctele strategice ale oraşului. Soldaţii înarmaţi au ocupat poziţii în faţa clădirii staţiei de radio şi în faţa instituţiilor administrative din Leopoldville. Detaşamente de poliţie încearcă să împrăştie mitingurile organizate de grevişti. Numeroşi oameni au fost răniţi. Au fost arestate numeroase persoane „suspectate de activitate antiguvernamentală".

Totodată autorităţile din Leopoldville recurg şi la alte manevre pentru a înăbuşi greva. Ele au anunţat că „dacă greviştii nu se vor înapoia la lucru, guvernul îi va înlocui cu şomeri". Potrivit ultimelor relatări, efectivul armatei de şomeri din Leopoldville se ridică în prezent la 50.000 persoane.

Recentele încercări ale cercurilor conducătoare japoneze de a da prin adoptarea unor legi antidemocratice o nouă lovitură maselor largi de oameni ai muncii au stîrnit uriaşe demonstraţii de protest. În faţa amplocrei pe care au luat-o, guvernul Ikeda a fost silit să bată în retragere. În decursul manifestaţiilor care au avut loc în faţa parlamentului japonez din capitala ţării şi la care au participat numeroşi tineri, poliţia a încercat prin forţă să împrăştie pe demonstranţi. În fotografiile noastre vă prezentăm două aspecte din timpul manifestaţiilor. Sus o coloană de demonstranţi pe străzile oraşului Tokio. În fotografia alăturată, puteţi vedea un cordon de tineri care au fost loviţi ca sălbăticie de poliţişti. În pofida represiunilor crîncene la care au fost supuşi tinerii nu au cedat.

Foto : PAN-ASIA-TOKIO

Vii critici la adresa politicii antipopulare a guvernului grec

ATENA 15 (Agerpres). — Încercînd să „dezmintă" ştirile cu privire la samavolniciile poliţieneşti din Grecia, ministrul Afacerilor Externe al Greciei, Averoff, a făcut o declaraţie în care a pretins că asemenea ştiri sînt o „calomnie" împotriva Greciei care, după cum a spus el, este o „ţară a libertăţii".

Afirmaţiile lui Averoff că Grecia ar fi o „ţară a libertăţii" sînt cel puţin ridicole — scrie ziarul „Avghi". În legătură cu viitoarele alegeri parlamentare, represiunile din ţară împotriva adversarilor politici ai guvernului nu numai că nu au slăbit în intensitate ci, dimpotrivă, s-au intensificat. Ziarul anunţă noi arestări de militanţi şi simpatizanţi ai E.D.A. în diverse regiuni ale ţării. În timp de pace cetăţeni greci continuă să fie judecaţi de tribunale militare. „Avghi" anunţă că la 19 iunie la Kanya (Creta) tribunalul militar va judeca cinci simpatizanţi ai E.D.A. pentru faptul că au răspîndit publicaţii ale partidului E.D.A., care există în mod legal.

ATENA 15 (Agerpres). — TASS transmite : Partidul Uniunea democrată de stînga (E.D.A.), „Mişcarea pentru refacerea naţională", „Uniunea democratică" şi un grup de deputaţi independenţi au prezentat la 14 iunie în parlament o rezoluţie de neîncredere în guvern în legătură cu politica internă şi externă a acestuia. Aceste propuneri vor fi discutate la 16 iunie. Partidul „Centrul democratic" şi Partidul progresist din Grecia au declarat că vor vota împotriva guvernului.

E.D.A. protestează în rezoluţia sa împotriva politicii externe şi economice a guvernului şi împotriva înăbuşirii libertăţilor democratice.

Puternice manifestaţii ţărăneşti în Franţa

PARIS 15 (Agerpres). — În numeroase regiuni din Franţa au loc în prezent tulburări în rîndurile ţăranilor care îşi exprimă nemulţumirea faţă de politica agrară a guvernului. Agenţia France Presse anunţă că miercuri au avut loc puternice manifestaţii ţărăneşti în regiunea oraşului Lorient din Bretagne. Ţăranii au blocat pe o rază de zece km în jurul oraşului Lorient toate căile de acces spre acest port ceea ce a întrerupt activitatea multor şantiere şi întreprinderi. De două săptămîni, relatează France Presse, în întreaga provincie Bretagne ţăranii, exprimîndu-şi indignarea împotriva politicii agrare a guvernului, taie cablurile electrice şi telefonice, răstoarnă trunchiuri de copaci de-a curmezişul şoselelor, desenează pe zidurile caselor furci, — simbolul revoltei lor. Autorităţile au trimis în această regiune puternice unităţi de poliţie.

Joseph Courau, preşedintele Federaţiei naţionale a sindicatelor agricultorilor, a cerut primului ministru Debré să ia măsuri energice pentru ajutorarea ţăranilor. „Criza se face simţită nu numai în agricultura provinciei Bretagne, a declarat Courau unui corespondent al agenţiei France Presse. Această criză se manifestă şi în alte provincii, unde masele de ţărani aşteaptă din partea guvernului măsuri urgente. Venitul ţăranilor, a spus el în continuare, este cu 40 la sută mai mic decît venitul celorlalţi oameni ai muncii. Ţăranii nu mai pot îndura această situaţie".

Un martor ocular povesteşte...

Dezvăluirile unei reviste americane privind situaţia din Angola

Evenimentele din Angola reţin atenţia opiniei publice mondiale. Colonialiştii portughezi încearcă într-un mod barbar să reprime lupta populaţiei africane pentru libertate. Zeci de mii de angolezi au fost pînă acum asasinaţi, nenumărate sate au fost rase de pe suprafaţa pămîntului, închisorile din această colonie sînt pline. Dar colonialiştii portughezi şi partenerii lor din blocul agresiv N.A.T.O. încearcă să ascundă adevărul. Ei încearcă să prezinte lucrurile ca şi cînd Angola ar fi un fel de „provincie portugheză" iar viaţa africanilor un adevărat „rai" pămîntesc. Realitatea arată însă că Angola este un iad pentru africani, iar faptul acesta nu-l mai poate nega acum nici măcar presa reacţionară. Revista burgheză „HARPER 'S MAGAZINE" din New York îşi intitulează reportajul ei din Angola : „Reportaj din iad". *Reproducem cu prescurtări acest reportaj care reuşeşte să releve viaţa de mizerie şi suferinţă a angolezilor.*

La cîteva ore de drum de la Luanda, jeep-ul nostru sălta pe un drum acoperit de praf roşu-cărămiziu. Deşi era foarte cald, toţi trei ne-am înghesuit pe locurile din faţă. În spate era un singur pasager. El era „preto" — „negru" şi pentru un alb este pur şi simplu de neconceput să stea alături de el.

Înaintea noastră s-a arătat o maşină militară.

— Este „chefe de posto" — m-a avertizat însoţitorul meu cînd ne-am dat jos din maşină. Fii cît mai politicos.

În sistemul colonial portughez „chefe de posto" este conducătorul administrativ al unui district. Sub controlul nelimitat al numeroşilor „chefe" se găseşte populaţia africană de patru milioane a Angolei. „Chefe" este judecător, procuror şi portărel judiciar, agent fiscal şi constructor de drumuri. În afară de aceasta, „chefe" este furnizorul mîinii de lucru pentru întreprinderile din coloniile vecine.

Aşa-zişii „muncitori contractaţi", sau „contractados", sînt adunaţi cu sila laolaltă şi trimişi la plantaţie. Acolo ei lucrează doi ani. Pentru fiecare muncitor, plantatorii plătesc lui „chefe" aproximativ un cent pe zi. Salariul muncitorilor este între 6-9 centi pe zi. O parte din salariu este reţinut pînă la terminarea contractului şi apoi predat aceluiaşi „chefe". Restul salariului îl primeşte muncitorul. El îl cheltuieşte pentru mărfurile ce se vînd în magazinul stăpînului. Muncitorii trăiesc sub pază în barăcile de pe teritoriul plantaţiei. Se hrănesc numai cu manioca şi peşte uscat. Costul zilnic al întreţinerii unui om nu depăşeşte 15 centi.

Ca urmare a afacerilor cu „chefe", patronii obţin pentru o plată mizeră muncitori care nu pot face grevă şi nici părăsi locul de muncă. Cît despre „chefe" el cîştigă din fiecare afacere aproximativ 3000 de dolari. Acesta este un supliment foarte plăcut la salariul lui.

Sistemul de muncă forţată este piatra de căpătîi a politicii coloniale portugheze. Utilizarea mîinii de lucru în colonii este în general de resortul direcţiei afacerilor locale din Luanda. În fiecare an aceasta primeşte mii de cereri pentru muncitori din partea numeroşilor patroni. Cererile sînt predate direcţiei de recrutare a forţei de lucru, avînd o licenţă prin care recrutează în sate africani şi îi trimite la locul de muncă. Totuşi este mult mai uşor să obţii muncitori dacă te adresezi aceluiaşi „chefe" !

Potrivit legii „chefe" trebuie numai să indice agentului de recrutare pe bărbaţii şi femeile ce-i sînt destinaţi. Dar în caz de dificultăţi, „chefe" şi gardienii lui sînt întotdeauna la dispoziţia agentului de recrutare. Africanul nemulţumit nu poate nici măcar părăsi districtul fără aprobare de la „chefe".

Metoda de „civilizare"

Desigur că portughezii şi-au bazat sistemul de muncă pe temelii juridice. Ei se referă la legi şi la un articol special din constituţie prin care se interzice folosirea muncii forţate şi li se acordă băştinaşilor „dreptul de contract". Potrivit legii, munca forţată este folosită numai în acele cazuri cînd este vorba de „interese obşteşti". La acest articol se referă muncile forţate pentru construcţia de drumuri care nu se plătesc în nici un fel. Majoritatea lucrărilor de drumuri sînt făcute de africani. Pe drumuri pot fi văzute grupuri de 20-30 femei, adesea însărcinate, care lucrează cu tîrnăcoape sau curăţă noroiul din şanţuri.

Chiar portughezii recunosc că legile muncii nu sînt nimic altceva decît o ficţiune. Partizanii sistemului de muncă forţată afirmă că numai prin „muncă destoinică" pot ajunge africanii la civilizaţie şi învăţătură şi să merite dreptul de a deveni membru al societăţii ca „cetăţean portughez negru".

Am avut de multe ori prilejul să văd cum sistemul de muncă forţată îi aduce pe africanii „neciopliţi" la civilizaţie şi învăţătură. Am petrecut cîteva zile pe o mare plantaţie, unde toate lucrările erau îndeplinite de 2500 de „contractados" adunaţi din diverse districte ale Angolei. Aci se găseau numai bărbaţi şi băieţi. Ei locuiau în 5 barăci de cîte 500 de oameni.

Sîmbătă seara, cînd lunga săptămînă de lucru se termina, eu mă odihneam după masă cu stăpînul plantaţiei şi soţia lui. Aproximativ la o jumătate de milă de noi se vedeau ruguri. Cam pe la ora 9 am auzit deodată un sunet slab, semănînd cu zumzetul unei albine. Zgomotul creştea treptat, pînă ce s-a prefăcut într-un vuiet sălbatec, însoţit de tunetul tobelor. Fără a-mi reţine curiozitatea m-am interesat ce înseamnă aceasta. „Este vinul — mi-a răspuns stăpînul. Ei beau de cîteva ore. Trebuie să vă obişnuiţi cu zgomotul acesta căci va dura toată noaptea".

În fiecare sîmbătă, camioanele aduc în sat butoaie cu vin într-o cantitate suficientă pentru a îmbăta toată lumea. „Ştiţi — a spus stăpînul plantaţiei — pentru aceasta este folosită producţia a patru vii din Portugalia. Este o afacere mare".

Zgomotul a continuat toată noaptea şi s-a oprit numai duminică la amiază ; dar strigătele se mai auzeau pînă la ora trei, după care totul a încetat.

O astfel de metodă de „civilizare" a africanilor este politica de stat a Portugaliei în Angola. De aceea nu este de mirare că nimeni nu se ocupă de învăţămînt ca atare. Doctrina oficială glăsuieşte : „Învăţătura formală este un fleac. Singurul lucru pe care trebuie să-l facem pentru civilizarea şi învăţarea „indigenului" (africanului) — este să dezvoltăm în practică capacităţile lui de muncă fizică".

Nici un ajutor medical

Într-una din călătoriile mele prin Angola am petrecut cîteva zile la o misiune deservită de doi preoţi catolici. Acest centru de învăţămînt şi deservire medicală era unicul pe o rază de sute de mile.

La misiune, copiii erau învăţaţi numai limba portugheză şi istoria Portugaliei, împletite cu unele principii de bază ale igienei. Nici un cuvînt despre limba maternă sau despre istoria şi tradiţia popoarelor Africii ! Copiii cei mai talentaţi n-au în mod practic posibilitatea de a trece de pragul „învăţămîntului rudimentar" pe care-l oferă misiunile catolice. (Autorul nu arată însă că doar un număr infim de copii africani reuşesc să treacă pragul acestor instituţii şcolare, N. N.) În calea spre învăţămînt africanii întîmpină multe greutăţi. Literalmente numai cîţiva din ei reuşesc să treacă toate barierele şi să intre la universităţile din Portugalia. Dar şi celor care au avut fericirea de a-şi termina studiile, la întoarcerea în patrie poliţia le face greutăţi. Un băştinaş cu studii este considerat o primejdie potenţială pentru stat.

Nici nu se poate vorbi despre vreun fel de deservire medicală în Angola, întrucît, în afară de cîteva lazarete pe lîngă marile plantaţii şi misiuni, eu în timpul călătoriilor în districtele din interiorul ţării n-am văzut nicăieri nici spitale şi nici altfel de instituţii medicale. Am fost în locuri în care oamenii erau bolnavi şi mureau fără vreun ajutor medical. Într-unul din districtele îndepărtate am nimerit într-un sătuleţ unde am văzut o tînără femeie întinsă pe nisip, nu departe de colibă ei. Nenorocita deabia mai putea să se mişte şi să vorbească. Însoţitorii mei portughezi nu i-au arătat nici cel mai mic interes şi am aflat cu greu că punctul medical cel mai apropiat se găseşte la 100 mile de sat. Noi am sosit dimineaţa. La ora 6 seara cînd am plecat mai departe, ea încă mai zăcea în acelaşi loc. În Angola, potrivit datelor Organizaţiei internaţionale pentru ocrotirea sănătăţii, mortalitatea infantilă ajunge pînă la 40 la sută. Totuşi este imposibil să se stabilească o cifră exactă.

Reportajul revistei americane trebuie completat cu tabloul relatat de întreaga presă mondială : crimele săvîrşite de colonialiştii portughezi împotriva patrioţilor angolezi şi creşterea neîncetată a mişcării de eliberare naţională din această colonie. Poporul angolez, deşi este supus la suferinţe fără număr, deşi trebuie să suporte crime de o cruzime înfiorătoare, luptă cu eroism pentru a obţine libertatea, pentru a scutura jugul colonialist.

Ceea ce se întîmplă în Angola este un puternic act de acuzare la adresa colonialismului, la adresa blocului agresiv N.A.T.O. fără sprijinul căruia Portugalia nu ar fi reuşit să-şi menţină pînă acum posesiunile coloniale. Dar zilele colonialismului sînt numărate. Acest lucru vor trebui să-l constate cu amărăciune şi tiranii de la Lisabona şi partenerii lor de la Washington şi Londra.

PE SCURT

BERLIN. — Luînd cuvîntul la 15 iunie la o conferinţă de presă care a avut loc la Berlin, Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., preşedintele Consiliului de Stat al R.D.G., a declarat că lucrul cel mai important în memorandumul în problema germană este propunerea cu privire la convocarea unei conferinţe de pace. Sîntem dispuşi să începem chiar şi mîine tratativele cu guvernul vest-german, a subliniat Walter Ulbricht.

NA MON. — După cum anunţă agenţia China Nouă, la 14 iunie au fost reluate tratativele politice şi militare dintre reprezentanţii guvernului regal al Laosului şi Partidului Neo Lao Haksat, pe de o parte şi grupul rebel Fumi Nosavan-Boun Oum, pe de altă parte.

SOFIA. La Sofia s-a deschis o expoziţie de artă plastică clasică şi contemporană românească, care cuprinde peste 300 lucrări ale celor mai valoroşi artişti plastici.

U.R.S.S. va înfăptui și de acum înainte cu toată consecvența politica leninistă a coexistenței pașnice

Declarația rostită la posturile de radio și televiziune ale Uniunii Sovietice de către N. S. Hrușciov

MOSCOVA 15 (Agerpres). – TASS transmite declarația rostită la 15 iunie 1961 la posturile de radio și televiziune ale Uniunii Sovietice de N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Astăzi aș vrea să-mi exprim cîteva gînduri, să-mi împărtășesc părerile despre întîlnirea și convorbirile de la Viena cu președintele Kennedy.

După cum știți, această întîlnire a fost precedată de un schimb de păreri prin canale diplomatice precum și de un schimb de mesaje între mine și președintele Statelor Unite. Această întîlnire a constituit un bun prilej pentru un prim contact personal și pentru un schimb de păreri asupra problemelor fundamentale, între mine, ca președinte al Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice și noul președinte al Statelor Unite ale Americii.

După ce a vorbit despre vizita făcută în R. S. Cehoslovacă, N. S. Hrușciov a spus:

În relațiile dintre toate țările socialiste s-a statornicit următoarea situație: măreața cauză comună a construirii lumii noi, socialiste, ne-a înrudit pe toți, ne-a unit într-o singură familie. Apărînd și ocrotind interesele propriilor lor popoare, conducătorii țărilor noastre apără și ocrotesc totodată interesele tuturor popoarelor țărilor socialiste, măreața cauză a socialismului și a păcii trainice pe pămînt.

Plecînd la Viena pentru a ne întîlni cu președintele Statelor Unite ale Americii, ne-am gîndit firește, în primul rînd că această întîlnire se va răsfrînge nu numai asupra relațiilor dintre cele două țări ale noastre, ci și asupra relațiilor dintre țările lumii socialiste și țările capitaliste.

Considerăm că asemenea întîlniri sînt necesare pentru că în condițiile actuale problemele care nu pot fi rezolvate pe căile diplomatice obișnuite cer imperios întîlniri ale șefilor de guverne.

Asemenea întîlniri sînt necesare desigur numai dacă acești șefi de guverne năzuiesc spre asigurarea păcii între state. În ceea ce ne privește facem tot ceea ce ne stă în putere pentru atenuarea încordării internaționale și pentru rezolvarea problemelor cardinale ale relațiilor dintre state.

N. S. Hrușciov a exprimat apoi mulțumiri președintelui federal și altor oameni de stat ai Austriei, precum și populației Vienei pentru simpatia arătată față de reprezentanții U.R.S.S.

În continuare vorbitorul a spus: Vreau să exprim cîteva păreri despre felul în care, credem noi, ar trebui soluționate cel mai bine problemele litigioase și nerezolvate din relațiile între state, probleme care s-au maturizat, ba se poate spune au îmbătrînit chiar, și cer cu insistență să fie rezolvate.

Una dintre aceste probleme principale, cardinale, este problema dezarmării generale și totale.

Propunerile sovietice — o bază bună pentru rezolvarea problemei dezarmării

Este bine cunoscut faptul că Uniunea Sovietică se străduiește insistent și consecvent să obțină soluționarea problemei dezarmării.

Voi aminti că încă în 1922, la Conferința de la Genova, Uniunea Sovietică, din inițiativa marelui Lenin, a propus înfăptuirea dezarmării generale și totale.

După cel de-al doilea război mondial, care a adus popoarelor atîtea suferințe și nenorociri, noi luptăm cu o energie sporită pentru soluționarea cît mai grabnică a problemei dezarmării.

După ce a reamintit activitatea diferitelor comitete și comisii din această perioadă, N. S. Hrușciov a spus:

Anul trecut s-a întrunit la Geneva comitetul pentru dezarmare al celor 10 state într-o altă componență decît organele anterioare. Erau reprezentate cinci state socialiste și cinci state occidentale.

Se pune întrebarea de ce toate aceste comisii și subcomitete nu au avut succes în activitatea lor. Aceasta s-a întîmplat pentru că în mod evident puterile occidentale nu erau dispuse să ducă tratative serioase, nu doreau și pentru a vorbi sincer, nu doresc nici acum dezarmarea.

Monopolurile capitaliste se îmbogățesc de pe urma cursei înarmărilor și sînt interesate în continuarea ei. Dar pentru a ascunde toate acestea ele au nevoie, probabil, măcar de aparența unor tratative. Și iată că au ales următorul procedeu diplomatic: nu refuză direct tratativele dar în același timp, nu sînt de acord cu propunerile concrete de dezarmare. Cum se spune, tărăgănează.

Propunerile de dezarmare generală și totală pe care, din însărcinarea guvernului sovietic le-am prezentat spre examinare Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, reprezintă o bază bună pentru rezolvarea problemei dezarmării. Dacă aceste propuneri ale noastre vor fi adoptate, popoarele vor scăpa pentru totdeauna de povara grea a cursei înarmărilor, de primejdia unui război racheto-nuclear distrugător.

Am declarat și repet acum în mod categoric că, dacă puterile occidentale vor fi de acord cu dezarmarea generală și totală, Uniunea Sovietică este dispusă să accepte orice sistem de control pe care ele vor dori să-l propună.

Repet: Uniunea Sovietică este pentru un control internațional riguros și eficient. Sîntem dispuși să acceptăm propunerile dumneavoastră referitoare la control, domnule președinte al Statelor Unite ale Americii, dar acceptați și propunerile noastre de dezarmare generală și totală. Atunci nu va mai exista nici un impas în tratativele pentru dezarmare.

Propunerile noastre prevăd un control strict pentru fiecare etapă a înfăptuirii acordului cu privire la dezarmare. Considerăm că dacă dezarmarea totală va fi înfăptuită va fi nevoie de controlul cel mai minuțios. Organelor de control va trebui să li se asigure accesul pretutindeni, fără nici un fel de așa-numit veto, fără nici un fel de interdicție, fără nici un fel de restricții. Ele vor trebui să aibă acces oricînd și pretutindeni. Noi sîntem dispuși să asigurăm aceste condiții organelor de control.

Acesta este punctul nostru de vedere. Ce altă declarație mai clară s-ar putea face pentru ca reprezentanții Occidentului să înceteze de a mai repeta că Uniunea Sovietică nu acceptă controlul?

Toate născocirile că Uniunea Sovietică nu ar dori controlul dovedesc un singur lucru și anume cît de liber sînt înșelați oamenii în așa-numita lume liberă. Lumea noastră însă, lumea țărilor socialiste, este perfect informată și știe că noi sîntem pentru un control eficient. Iată însă că în „lumea liberă", în condițiile „informării libere", societatea poate fi înșelată liber, se pot repeta afirmații intenționat mincinoase pentru a induce oamenii în eroare.

La 19 iunie, la Washington vor începe tratative în problemele dezarmării între Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii. Aș vrea să sper că de data aceasta vom întîlni, în sfîrșit, o atitudine constructivă din partea Statelor Unite ale Americii.

Soluționarea problemei încetării experiențelor cu arma nucleară trebuie îmbinată cu sarcina dezarmării generale și totale

Aș vrea să mă refer acum la altă problemă asupra căreia am avut un schimb de păreri cu președintele Kennedy, problema interzicerii experiențelor cu arma nucleară.

Aproape de trei ani ducem la Geneva tratative în această problemă cu Statele Unite și Anglia. Încă de la începutul tratativelor am prezentat spre examinare puterilor occidentale un proiect de tratat. Cu toate că acest proiect corespunde intereselor tuturor participanților la tratative, cu toate că în cursul tratativelor am ținut seama de o serie de doleanțe ale puterilor occidentale, tratativele nu au dat nici un fel de rezultate concrete.

Acum s-au ivit noi dificultăți. Puterile occidentale refuză cu hotărîre să accepte propunerea noastră cu privire la formele de control.

În ce constă esența propunerii noastre? Permiteți-mi s-o expun pe scurt. La început noi am considerat posibil să cădem de acord cu propunerea puterilor occidentale ca organul executiv al sistemului de control asupra încetării experiențelor să fie condus de un singur om, numit printr-o înțelegere între părți. Evenimentele din Congo ne-au făcut însă să fim mai precauți, cum se spune, ne-au învățat minte.

După ce a expus faptele care s-au petrecut în Congo, N. S. Hrușciov a spus: Tragedia poporului congolez a arătat limpede la ce consecințe poate duce samavolnicia organului executiv al O.N.U. reprezentat prin unica persoană a secretarului general. Trebuie făcut totul pentru a nu se admite repetarea unor acțiuni similare. Acest lucru este cerut de interesele popoarelor, de interesele menținerii păcii.

Tocmai de aceea guvernul sovietic a ajuns la convingerea fermă că controlul asupra îndeplinirii tratatului cu privire la încetarea experiențelor cu arma nucleară trebuie să fie înfăptuit cu participarea reprezentanților celor trei grupuri de state existente — țările socialiste, țările membre ale blocurilor militare occidentale și țările care duc o politică de neutralitate. Totodată, reprezentanții acestor grupuri de state ar putea lua hotărîri numai de comun acord.

Ce vor însă puterile occidentale? Ele vor să ne impună ca unic interpret și executor al tratatului o persoană „neutră", vor să strecoare în acest post un nou Hammarskjoeld, care să comande controlarea întregului teritoriu al țării noastre.

Sincer vorbind, ele doresc ca această persoană să le permită să facă nestingherit spionaj pe teritoriul nostru, în interesul Occidentului. Bineînțeles că nu putem fi, și nu vom fi niciodată de acord cu aceasta, întrucît este vorba de securitatea țării noastre.

Este desigur limpede pentru oricine că încetarea experiențelor cu arma nucleară nu ar duce prin ea însăși la preîntîmpinarea unui război racheto-nuclear.

Efectuarea experiențelor cu arme nucleare poate fi interzisă, dar stocurile existente de asemenea arme se vor menține, producția lor va continua și, în consecință, va continua și acumularea acestor arme. Astfel, pericolul unui război racheto-nuclear va crește.

Am spus președintelui Statelor Unite: să soluționăm simultan cele două probleme — problema încetării experiențelor și problema dezarmării generale și totale. Atunci va fi mai ușor să cădem de acord și asupra creării organului executiv de control.

Vom fi de acord să se prevadă un sistem de control fără restricții din nici o parte, inclusiv din partea statelor pe al căror teritoriu se va exercita controlul. Atunci va dispare orice primejdie ca controlul să poată fi folosit în scopuri de spionaj împotriva vreunui stat.

În timp ce trei state — Uniuntea Sovietică, Statele Unite ale Americii și Anglia — duc tratative cu privire la încetarea experimentării armei nucleare, Franța efectuează experiențe și nu dă atenție protestelor opiniei publice mondiale și ale unor guverne, nesocotește repetatele hotărîri ale Organizației Națiunilor Unite care cheamă statele să se abțină de la asemenea experiențe.

Se creează o situație stranie: noi căutăm să încheiem la Geneva un acord cu puterile occidentale, iar o aliată a acestor puteri occidentale Franța, continuă experimentarea armei nucleare și declară că tratativele de la Geneva nu o obligă cu nimic. Deci Franța, membră a N.A.T.O., a unui bloc militar agresiv care nu ascunde că este îndreptat împotriva Uniunii Sovietice, are posibilitatea de a perfecționa arma nucleară în interesul aliaților săi occidentali.

În afară de aceasta, trebuie să ținem seama că exemplul Franței poate fi urmat și de alte țări, cînd acestea vor avea posibilități tehnico-științifice corespunzătoare.

Desigur se poate înțelege logica proprie puterilor occidentale, care, după cum se vede, nu se bizuie pe aliații lor din cadrul blocurilor militare și vor să-și asigure independența sprijinindu-se pe arme nucleare proprii.

Aceasta este firește o logică dăunătoare cauzei păcii. Această logică poate fi folosită și este deja folosită de acele cercuri din occident care nu vor să renunțe la arma nucleară, continuînd să mizeze pe această armă de exterminare în masă.

Toate acestea ne conduc spre concluzia că soluționarea problemei încetării experiențelor cu arma nucleară trebuie îmbinată cu sarcina dezarmării generale și totale. După cum se vede, în condițiile existente nu se poate găsi altă ieșire.

Am dori ca guvernul american să înțeleagă just punctul nostru de vedere. Acest lucru ar contribui la găsirea unei baze de acord.

Este de mult timpul ca problema dezarmării să fie scoasă din labirintul vorbăriei goale în care se află de mulți ani.

Încheierea tratatului de pace cu Germania nu mai poate fi amînată

Permiteți-mi acum să trec la problema germană, care a ocupat un loc important în convorbirile noastre cu președintele Kennedy.

Guvernul sovietic și-a expus în repetate rînduri poziția în această problemă și puterile occidentale nu pot să se plîngă că nu ar cunoaște suficient propunerile noastre.

S-a recunoscut întotdeauna că după terminarea războiului, între state trebuie să se încheie un tratat de pace. Acest lucru a devenit un obicei și dacă vreți, o normă a dreptului internațional. Exemple în acest sens pot fi găsite în practica internațională și după terminarea celui de-al doilea război mondial. Cu peste 14 ani în urmă au fost semnate tratate de pace cu Italia și cu alte state care au luptat de partea Germaniei hitleriste. În 1951, Statele Unite ale Americii, Anglia și alte țări au încheiat tratate de pace cu Japonia. Dar guvernele acelorași țări nici nu vor să audă de încheierea păcii cu Germania.

Se pune întrebarea: mai poate fi menținută această situație? Popoarele Europei sînt doar vital interesate în încheierea tratatului de pace cu Germania. Acest tratat este așteptat de mult de popoarele Poloniei, Cehoslovaciei și celorlalte state vecine cu Germania. Acest tratat este necesar ambelor state germane: și Republicii Democrate Germane și Republicii Federale Germane.

Ar părea că problema este clară: tratatul de pace cu Germania este necesar. Totodată, firește, nici nu poate fi vorba de vreo nouă modificare a frontierelor. Pornim de la premisa că tratatul de pace cu Germania va consfinți ceea ce s-a stabilit deja prin Acordul de la Potsdam. Guvernul Republicii Democrate Germane a declarat în repetate rînduri că recunoaște ca definitivă frontiera răsăriteană a Germaniei pe linia Oder-Neisse, stabilită prin acest acord și că o consideră o frontieră a păcii între popoarele german și polonez.

Dealtfel, se pare că și guvernele puterilor occidentale își dau seama cît ar fi de absurd să se ridice în prezent problema modificării frontierelor germane. În convorbirile pe care le-am avut cu reprezentanții lor, ei au declarat nu o dată acest lucru.

Iar președintele Franței, generalul de Gaulle, a declarat în mod public că poporul german „ nu trebuie să pună sub semnul întrebării actualele frontiere din vest, est, nord și sud". Chiar și cancelarul Adenauer, acest crainic al „războiului rece" și specialist în stîrnirea animozităților între state chiar și el a făcut declarații în sensul că Republica Federală Germană nu stăruie pentru modificarea frontierelor prin război, prin forță.

Se pune întrebarea de ce să nu fie semnat tratatul de pace dacă este clar pentru oricine că actualele frontiere ale Germaniei nu pot fi modificate fără războaie și dacă, după cum declară guvernele puterilor occidentale, ele nu vor război.

Poziția adversarilor reglementării pașnice cu Germania nu poate să nu îngrijoreze popoarele. Ele sînt în drept să spună: dacă sînteți pentru pace, dovediți-o prin fapte — semnați tratatul de pace și duceți o politică în conformitat cu acest tratat.

În convorbirile cu mine, președintele Kennedy, ca de altfel și alți reprezentanți ai țărilor occidentale, a afirmat că puterile occidenale au anumite obligații față de locuitorii Berlinului occidental și că aceste obligații nu pot fi afectate nici măcar de încheierea tratatului de pace cu Germania. Este firesc, însă, să întrebăm despre menținerea căror obligații poate fi vorba dacă toate acestea decurg din capitularea Germaniei hitleriste și din acordurile provizorii între aliați și, prin urmare, pot rămîne în vigoare numai pînă la încheierea tratatului de pace.

Obligațiile aliaților se referau la întregul teritoriu german, or tocmai aceste obligații au fost încălcate în mod brutal de puterile occidentale. Ele au transformat Germania occidentală într-un stat militarist, au creat un bloc militar îndreptat împotriva noastră și în acest bloc Republica Federală Germană are un rol de frunte. Generali care au comandat trupele hitleriste care au săvîrșit atrocități în Uniunea Sovietică, Polonia, Cehoslovacia, Albania, Iugoslavia, Franța, Grecia, Belgia, Norvegia și în alte țări, ocupă acum funcții de comandă în N.A.T.O.

Am luptat împreună cu Statele Unite ale Americii împotriva Japoniei, popoarele noastre și-au vărsat sîngele împreună. Armata sovietică a zdrobit în Manciuria principalul nucleu al trupelor japoneze, armata de la Kvantun.

Iată că a venit însă momentul încheierii tratatului de pace cu Japonia. Aliații noștri nu au ținut seama de părerea Uniunii Sovietice și au semnat cu Japonia un tratat separat.

Noi aveam însă anumite drepturi și obligații care decurgeau din capitularea Japoniei și erau menționate în acordurile existente. După cum vedeți americanii nu au ținut seama atunci nici de drepturile Uniunii Sovietice, nici de acordurile internaționale. Bizuindu-se pe superioritatea lor în domeniul armei atomice, ei urmăreau să dicteze condiții nu numai Japoniei învinse, ci și aliaților lor din timpul războiului cu Japonia.

Acum mai bine de doi ani am dat publicității proiectul nostru de tratat de pace cu Germania. El nu cuprinde nimic care ar stîrbi interesele foștilor noștri aliați și, de altfel, nici ale germanilor înșiși.

Uniunea Sovietică, care a dat incomparabil mai multe jertfe decît toți ceilalți aliați din cadrul coaliției antihitleriste luați la un loc, propune să se semneze tratatul de pace pentru ca situația din Europa să se normalizeze.

Orice om, dacă nu este lipsit de judecată sănătoasă, va înțelege că semnarea tratatului de pace este o cale spre îmbunătățirea relațiilor între state.

Refuzul de a încheia tratatul de pace, perpetuarea regimului de ocupație în Berlinul occidental, urmăresc continuarea „războiului rece".

Și cine poate spune care este limita dintre „războiul rece" și războiul în adevărata accepțiune a cuvîntului? Nu este oare clar că „războiul rece" este o pregătire, o acumulare de forțe în vederea războiului?

Cînd propunem semnarea tratatului de pace cu Germania și transformarea Berlinului occidental într-un oraș liber, sîntem acuzați că am vrea să privăm puterile occidentale de dreptul de acces în acest oraș. Dar acesta este un argument nejust și inconsistent. Dacă s-ar acorda Berlinului occidental statutul de oraș liber, ar însemna că toate țările lumii care doresc să întrețină legături economice și culturale cu acest oraș, ar avea dreptul și posibilitatea de a întreține nestingherite asemenea legături.

Firește că la soluționarea problemelor în legătură cu accesul în Berlinul occidental trebuie să se țină seama de normele internaționale îndeobște acceptate adică să se folosească teritoriul țării prin care trec căile de acces, numai cu consimțămîntul guvernului acestei.

Nu țările socialiste, ci puterile occidentale sînt acelea care sfidează lumea cînd declară, în ciuda judecății sănătoase, că nu vor recunoaște tratatul de pace încheiat și că vor încerca să mențină regimul de ocupație în Berlinul occidental, pe care ele, pasămite, l-au cucerit. Aceasta nu este o politică de pace, aceasta constituie o încălcare a normelor celor mai elementare în relațiile dintre state. Aceasta este o expresie a dorinței de a menține o situație extrem de încordată în relațiile internaționale și, mai mult decît atît, reprezintă o primejdie de război.

Uniunea Sovietică și prietenii noștri nu vor război și noi nu-l vom începe.

Dacă vreo țară va tulbura pacea și va trece peste frontiere străine – terestre, aeriene sau pe apă – îi va reveni întreaga răspundere pentru consecințele agresiunii și va primi riposta cuvenită.

Presa mondială publică numeroase ecouri în legătură cu întîlnirile și convorbirile pe care le-am avut cu președintele Kennedy. Și în Statele Unite, în Anglia, în Franța și în Germania occidentală printre aceste ecouri există multe declarații raționale. Nu mai vorbesc despre Republica Democrată Germană și despre celelalte țări socialiste.

Există însă oameni înrăiți, nesăbuiți, care sînt împotriva tratativelor cu Uniunea Sovietică și îndeamnă la o cruciadă anticomunistă. Ei organizează mereu noi provocări și nu în întîmplător au coincis cu întîlnirea de la Viena numeroase adunări ale revanșarzilor, desfășurate în Republica Federală Germană și în cadrul cărora Adenauer și alți conducători ai guvernului de la Bonn au rostit discursuri războinice.

Dușmanii normalizării situației internaționale au pus la cale o nouă mare provocare în Berlinul occidental, unde de la începutul lunii iunie se țin ședințele unor comitete ale parlamentului vest-german, iar pentru 16 iunie s-a fixat o ședință a Bundesratului, deși Berlinul occidental nici odată n-a făcut și nici nu face parte din Republica Federală Germană. Probabil că în Germania occidentală însăși se resimte o lipsă de „spațiu vital" pentru acte provocatoare.

Cît de nesăbuiți pot fi cei orbiți de ura împotriva socialismului o arată declarația dată publicității recent de către grupul interparlamentar canadiano-american. Acești parlamentari urlă ca hienele, amenință cu un război nuclear. Ei nu au văzut război pe pămîntul lor. Nu știu dacă au participat sau nu personal la război, dar este absolut clar că, dacă își împing propriile țări și împreună cu ele și alte state într-un conflict, aceste personalități nu-și imaginează ce înseamnă un război termonuclear modern. Acum orice război, chiar dacă ar începe ca un război obișnuit, nenuclear, se poate transforma într-un război distrugător în care să se folosească arme rachetă și arme nucleare. Pe demenții care împing la război, popoarele trebuie să-i pună în cămașă de forță.

Popoarele Europei știu ce înseamnă războiul. Am fost nevoiți să participăm la două războaie mondiale.

Nu mai vrem încă un război mondial, vrem pace. Poporul sovietic a ajuns să se înțeleagă bine cu germanii din Republica Democrată Germană. Între Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană s-au statornicit cele mai bune relații. Oamenii sovietici vor să aibă relații bune și cu germanii din Germania occidentală.

Poporul nostru vrea să trăiască în prietenie cu francezii. Am luptat împreună împotriva Germaniei hitleriste, și fiecare dintre noi a cunoscut din experiență proprie ce înseamnă fascismul, ce înseamnă războiul. Vrem să fim prieteni cu englezii, cu americanii, cu norvegienii și cu celelalte popoare ale coaliției antihitleriste, împreună cu care am luptat pentru pace pe pămînt. N-avem nici un motiv să ne certăm cu vreun popor, vrem să trăim în prietenie și înțelegere cu toate popoarele.

Îi rugăm pe toți să ne înțeleagă în mod just: încheierea tratatului de pace cu Germania nu mai poate fi amînată, reglementarea pașnică în Europa trebuie realizată în acest an.

Acum problema nu este dacă să se semneze sau nu tratatul de pace, ci dacă acest tratat de pace va fi încheiat cu cele două state germane existente — Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană — sau cu un singur stat german și dacă la reglementarea pașnică vor participa toate statele care au luptat împotriva Germaniei sau numai o parte din ele.

Am dorit întotdeauna și dorim ca toate țările coaliției antihitleriste să participe la reglementarea pașnică a problemei germane.

Dar chiar dacă unele țări vor refuza să participe la tratativele cu privire la încheierea tratatului de pace, aceasta nu ne va opri și împreună cu celelalte țări care doresc acest lucru, vom semna tratatul de pace cu cele două state germane. Dacă Republica Federală Germană nu va fi de acord să semneze tratatul de pace, noi îl vom semna numai cu Republica Democrată Germană care și-a făcut cunoscută deja dorința de a încheia tratatul de pace, și a acceptat ca pe teritoriul ei să se creeze orașul liber, Berlinul occidental.

În Occident unii ne amenință declarînd că dacă vom semna tratatul de pace, acesta nu va fi recunoscut și chiar că se va face uz de arme pentru a împiedica înfăptuirea lui.

Noi sîntem pentru reglementarea pașnică a litigiilor dintre state. Totuși, sîntem în stare să ripostăm cum se cuvine la orice violență și avem cu ce să ne apărăm interesele.

Pentru o reglementare pașnică în Laos

În timpul întîlnirii de la Viena a mai avut loc un schimb de vederi asupra situației din Laos și asupra reglementării pașnice a problemei laoțiene.

Laoțienii sînt un popor iubitor de pace. Pășind pe calea unei dezvoltări independente, această țară n-a amenințat pe nimeni și n-a fost o sursă de încordare. Această situație a durat pînă cînd imperialiștii au hotărît să transforme Laosul într-un cap de pod militar, într-o bază de pregătire a unei agresiuni.

În prezent partea americană nu ascunde că fostul guvern al Statelor Unite ale Americii este vinovat de evenimentele primejdioase din Laos și că politica lui în această regiune a globului pămîntesc n-a fost totdeauna înțeleaptă. În luna martie a acestui an, d-l Kennedy a declarat că guvernul condus de el va tinde spre crearea unui Laos neutru și independent.

În ceea ce privește Uniunea Sovietică, atît înainte cît și acum noi am fost și sîntem de părere ca Laosul să devină un stat independent și neutru, și nu un instrument în mîinile blocurilor militare, pentru ca nimeni să nu se amestece în treburile interne ale acestei țări.

Politica internă a Laosului nu poate și nu trebuie să fie determinată nici de Uniunea Sovietică, nici de Statele Unite, nici de alte țări.

Cele trei forțe politice care acționează în Laos trebuie să creeze ele însele un guvern care să se situeze pe pozițiile independenței și neutralității. Uniunea Sovietică va saluta o asemenea politică și va face în acest sens tot ce-i va sta în putință.

Am spus toate acestea președintelui Kennedy. Am avut impresia că președintele a înțeles sensul celor spuse de mine. El a declarat că cele două țări ale noastre trebuie să exercite influență asupra grupărilor politice corespunzătoare din Laos pentru ca ele să ajungă la un acord asupra creării unui guvern unic și asupra programului acestuia pe baza recunoașterii independenței și neutralității. Considerăm rezonabil acest mod de a aborda problema.

Atragem atenția asupra faptului că folosirea unor ofițeri americani în calitate de consilieri militari în trupele rebelilor constituie un amestec în treburile interne de partea unei anumite grupări politice.

Cu atît mai inadmisibil este faptul că în Statele Unite ale Americii unii nu au renunțat încă la planurile de a aduce în Laos infanterie marină și de a dezlănțui un război în această țară cu ajutorul unor unități militare speciale. Nu știu de ce în Statele Unite acestea sînt numite unități de partizani. În realitate, aceste unități nu sînt altceva decît detașamente diversioniste și subversive destinate luptei împotriva popoarelor acelor țări ale căror regimuri nu convin cercurilor guvernante ale Statelor Unite ale Americii.

Dacă guvernul Statelor Unite ale Americii năzuiește într-adevăr spre pace în Laos, el trebuie să contribuie ca tratativele de la Geneva să se încheie cît mai grabnic cu succes.

Vom continua să depunem eforturi pentru a asigura reglementarea pașnică în Laos. Chemăm toate celelalte state participante la tratativele de la Geneva să facă la fel.

Pornim de la ideea că dacă se năzuiește într-adevăr spre pace nu spre război, este necesar ca relațiile dintre statele cu sisteme sociale diferite să se bazeze pe coexistența pașnică.

Singura cale rezonabilă spre a se asigura pacea

Din convorbirile cu președintele Kennedy a reieșit că înțelegem în mod diferit problema coexistenței pașnice a statelor. Sensul celor spuse de președinte a fost că trebuie să se creeze un fel de baraj împotriva mișcării popoarelor spre instaurarea în țările lor a unor rînduieli care nu sînt pe placul cercurilor guvernante din statele occidentale.

Se înțelege că această concepție este cu totul greșită și noi, desigur, nu putem fi de acord cu ea. Nimeni nu este în stare să stăvilească năzuința popoarelor spre libertate.

Schimbările în viața socială și politică a societății sînt un proces inevitabil. Este imposibil să ridici vreun obstacol în calea mișcării popoarelor spre progres, spre o viață mai bună. Acest lucru a fost dovedit de întreaga dezvoltare a omenirii.

Putem să dăm ca exemplu chiar Statele Unite ale Americii care au apărut în lupta împotriva asupririi coloniale a Marii Britanii. Poporul american a dus o luptă îndîrjită de eliberare și a dobîndit independența cu arma în mînă. Pe timpuri Statele Unite ale Americii considerau normală o asemenea evoluție a evenimentelor. Acum însă, dacă popoarele se ridică la luptă împotriva regimurilor reacționare, împotriva asupritorilor lor, Statele Unite încearcă să se amestece în treburile acestor țări pentru a menține vechile rînduieli.

Reprezentanții statelor imperialiste vor să găsească un mijloc pentru a împiedica răspîndirea ideilor eliberatoare, a ideilor marxism-leninismului. Cînd poporul vreunei țări capitaliste sau coloniale, manifestînd nemulțumire față de orînduirea existentă, tinde să schimbe această orînduire, să instaureze rînduieli noi care să corespundă intereselor poporului, guvernele țărilor imperialiste declară imediat această tendință ca fiind o uneltire a comuniștilor, vorbesc despre mîna Moscovei etc. Ele nu ezită să folosească aceste născociri ca pretext pentru a se amesteca în treburile interne ale altor țări.

Ajutorul acordat de statele imperialiste forțelor reacționare dintr-o țară sau alta implică o mare primejdie și poate duce la mari complicații. Poporul sovietic și celelalte popoare iubitoare de libertate se pronunță cu hotărîre pentru neamestec în treburile interne ale vreunei țări. Aceasta este o condiție necesară pentru asigurarea păcii.

Orice popor are dreptul la o existență națională independentă și liberă și nici un stat nu trebuie să se amestece în treburile interne ale altor țări. Înăuntrul țărilor capitaliste se desfășoară lupta de clasă. Popoarele luptă împotriva asupritorilor lor, împotriva regimurilor reacționare. Este imposibil ca aceste procese să fie reglementate printr-o înțelegere. Cine ar vrea să ajungă la un acord în această problemă n-ar face decît să demonstreze că nu înțelege evenimentele istorice, nu înțelege legile de dezvoltare a societății.

Principalul lucru pe care, după părerea noastră, trebuie să-l recunoască puterile occidentale și îndeosebi Statele Unite este că în prezent socialismul s-a consolidat trainic în lume și că nimeni nu poate schimba acest fapt. Se știe că în cercurile guvernante ale puterilor occidentale s-au urzit și se urzesc planuri de lichidare a orînduirii socialiste. Dar aceste încercări au eșuat și vor eșua.

Este necesar să se pornească de la faptul că în lume există două sisteme sociale și este necesar ca relațiile dintre statele socialiste și cele capitaliste să fie de asemenea natură încît să asigure colaborarea pașnică între ele. Aceasta este în relațiile dintre state singura cale rezonabilă pentru a se asigura pacea.

★

Iată ce am vrut să vă spun, tovarăși, despre convorbirile cu președintele Statelor Unite ale Americii. Vreau să relev că în general am fost mulțumit de aceste convorbiri. Dacă cineva m-ar întreba dacă a meritat să se convină asupra acestei întîlniri, dacă a meritat ca ea să aibă loc, aș răspunde fără ezitare că această întîlnire a meritat să aibă loc și că, mai mult decît atît, a fost necesar să aibă loc.

În convorbirile cu președintele Statelor Unite ale Americii nici una din părți nu a ezitat să pună și să discute cele mai acute probleme. Se poate spune că a avut loc o convorbire sinceră. Am luat cunoștință cu atenție de poziția guvernului Statelor Unite și am expus în amănunt poziția guvernului sovietic într-o serie de mari probleme internaționale.

Acest lucru este destul de important prin el însuși. Desigur că nimeni nu s-a așteptat să ajungem la un acord deplin; prea se deosebesc căile pe care merg cele două state ale noastre, pentru a se putea conta pe așa ceva.

Am rămas cu impresia că președintele Kennedy înțelege marea răspundere care revine guvernelor celor două state atît de puternice. Aș vrea să sper că conștiința acestei răspunderi se va menține și pe viitor pentru a se putea rezolva problemele internaționale ajunse la maturitate, pentru a se înlătura pietrele care barează calea spre o pace trainică, spre îmbunătățirea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii.

Relațiile dintre țările noastre lasă mult de dorit și această situație s-a creat nu din vina Uniunii Sovietice. Am vrea însă să credem că va veni o vreme cînd relațiile sovieto-americane se vor îmbunătăți și că aceasta va avea o influență binefăcătoare asupra întregii situații internaționale.

Se poate spune că la Viena am lucrat după un grafic condensat. Conștiința faptului că reprezentăm marea Uniune Sovietică ne-a însuflețit, ne-a ușurat sarcina. Știam că politica noastră externă leninistă se bucură de sprijinul unanim al poporului sovietic, al popoarelor țărilor socialiste.

De partea noastră este simpatia a sute de milioane de oameni din întreaga lume.

Guvernul sovietic va înfăptui și de acum înainte cu toată consecvența politica leninistă a coexistenței pașnice, politica întăririi păcii și a prieteniei între popoare.

(Text prescurtat, subtitlurile aparțin redacției).

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii". STAS 3452 52.